...แวร์ไทย ...ไม่แพง

กองบรรณาธิการ

...เบส TBASIC ก็เป็นโปรแกรมเชื่อมต่อ MBASIC โปรแกรมที่เราเขียนขึ้นจึงถือได้เป็นการพัฒนาจากห้องแล็บ หรือเป็น ...yright ของห้องแล็บโดยตรง ไม่เกี่ยวพันกับเบสหรือเบสิก เพราะตัวเบสิกยังคงใช้งานปกติได้ทุกอย่าง

พอมาถึง 16 บิท หลายบริษัทในยุคนี้ให้เราช่วยพัฒนาให้ เราก็พัฒนาให้อย่างเต็มที่โดยยึดจุดมุ่งหมายอย่างเดิมคือ สร้างโอสของตัวเองและจัดการกับซอฟท์แวร์ ...พยายามไม่แตะต้องซอฟท์แวร์สำเร็จรูป พอมาถึงภาษาไทย 25 บรรทัด เราเห็นว่าหลายอย่างจึงทดลองทำในแล็บ และแนะนำให้กับหลายบริษัททำ ปัญหาที่ยากคือ เราต้องดัดแปลงฮาร์ดแวร์มากจนเป็นไปตาม concept ที่เราต้องการ ถ้าเราดัดแปลงน้อยจะมีผลกระทบที่ต้องใช้โปรแกรมสำเร็จรูปมาก เราเลยแนะนำกับบริษัทต่าง ๆ ทำดู ส่วนของห้องแล็บ ...นซอฟท์แวร์ใน 25 บรรทัดไทยให้ เช่น ขวัญใจนักพิมพ์ดีด เวอร์ชัน 4.5

ไมโคร : จุดประสงค์ในการคิดค้นและพัฒนาภาษาไทยของไมโครแล็บวางไว้อย่างไรครับ

รศ.ยืน : ตามที่ได้เคยกล่าวไว้แล้วว่า จุดประสงค์ของเราไม่เคยคิดทางด้านการค้า จุดประสงค์ใหญ่ของเรามี 2 ประการคือ ประการแรกต้องการให้นิสิตมีความรู้ความสามารถ ที่เป็นที่ยอมรับของบุคคลภายนอก ประการที่สองคือ ต้องการให้แล็บเกิดการเชื่อมโยงกับธุรกิจเอกชนได้ เราต้องยอมรับว่า แล็บของมหาวิทยาลัยจะพึ่งพางบประมาณจากราชการอย่างเดียวไม่ได้ และเราก็ทำการค้าไม่ได้ด้วย ดังนั้นเราจึงใช้วิธีการสร้างความสัมพันธ์กับบริษัทภายนอก โดยยินดีช่วยเหลือบริษัทหรือหน่วยงานภายนอก แล้วแลกเปลี่ยนกับอุปกรณ์ต่าง ๆ มาใช้ในแล็บ จนปัจจุบันเรามีเครื่องแอปเปิ้ลประมาณ 40 เครื่อง มี 16 บิทและไอบีเอ็มคอมแพตอีก 30 กว่าเครื่อง ทุกเครื่องเราได้มาจากน้ำพักน้ำแรงของแล็บที่บุกเบิกกันมา แล็บเราจึงมีเครื่องต่างยี่ห้ออยู่มาก เรามีเครื่องมากกว่าจำนวนนิสิตที่ทำงาน อันนี้เป็นความร่วมมือกับบริษัท บริษัทได้ประโยชน์จากงานของเรา เราก็ได้ประโยชน์จากบริษัทในการนำเครื่องมาสอนนิสิตของเรา วิธีการนี้จึงทำให้เราสร้างแล็บเราขึ้นมาได้ และเราก็จะยึดนโยบายนี้ต่อไป

ไมโคร : มีเหตุจูงใจอย่างไรในการคิดค้นพัฒนาซอฟท์แวร์ภาษาไทยขึ้นมาครับ

รศ.ยืน : เหตุจูงใจนั้นมีแน่ เราเริ่มมา 6-7 ปีแล้ว เราเริ่มจากการที่เห็นว่าเทคโนโลยีไมโครคอมพิวเตอร์ต้องโตแน่ และการบุกเบิกภาษาไทยนี้ต้องทำ ผมจึงตัดสินใจเริ่มงาน และลองไปดูที่ญี่ปุ่นทำ ก็เห็นว่าเขาไม่รู้ภาษาไทย แต่สนใจที่จะเอาหนังสือโบราณของเรามาวิเคราะห์ ผมก็เลยคิดว่าเราต้องทำให้ได้ดีต่อไป ขณะนั้นผมได้ร่วมงานกับทีมห้องแล็บอีกหลายคนซึ่งมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน งานก็เดินได้อย่างดี ประจวบกับนิสิตของเราให้ความสนใจมาก เรากินนอนกันที่ห้องแล็บเลย แล็บเราจึงเป็นแล็บเปิด 24 ชั่วโมง งานระยะแรกจึงบุกเบิกกันอย่างมาก และจุดประสงค์ของทีมงานมีเป้าหมายการค้นคว้าร่วมกัน ก็เลยไปได้ด้วยดี

เหตุจูงใจในระยะหลังคือ เราอยากทำอะไรเกี่ยวข้องกับวิธีการประมวลผลภาษาไทย ให้ประโยชน์เกิดขึ้นกับคนไทยมากที่สุด เช่น วิธีการ Sort การหากฎเกณฑ์ทางภาษา แม้ในปัจจุบันเราก็เริ่มงาน Machine Assisted Translation แล้ว เป็นโมเดลทดลองขนาดเล็ก เราคงต้องยอมรับว่าภาษาไทยเป็นภาษาที่เราทุกคนเป็นเจ้าของ และเราต้องส่งเสริมการพัฒนาให้ภาษาไทยของเราอยู่คู่กับเราตลอดไป

ไมโคร : มีการตั้งราคาของซอฟท์แวร์แต่ละตัวในทางการค้าหรือไม่ครับ หากไม่เป็นการค้าแล้วมีวิธีการในการเผยแพร่ถึงมือผู้ใช้อย่างไร

รศ.ยืน : เราพยายามไม่แตะต้องกับเรื่องการค้า เราจะโยนให้บริษัทไปและเราจะไม่ก้าวก่ายใด ๆ เช่น เราทำภาษาไทยให้บริษัท ก. บริษัท ก.มอบเครื่องมาให้เราแล้ว เราก็จะถือว่าการค้าต่อไปคือบริษัท ก. ดังนั้นถ้ามีคนนำเครื่องของบริษัท ก. มาให้เราทำ เราจะปฏิเสธ นอกจากเป็นการช่วยราชการเท่านั้น ในตอนที่เราทำเครื่องแอปเปิ้ลรุ่นแรก หลายบริษัทตั้งราคาไว้ เราเองไม่อยากเป็นผู้กำหนดอะไรทั้งสิ้น การดำเนินการเราแคร์เรื่องความเป็นกลางมาก ครั้นมาถึงเครื่อง 16 บิท

เราก็ไม่ยุ่งเกี่ยวกับการค้าอีก การรักษา source code เราจึงจำเป็นต้องทำ เพราะไม่เช่นนี้บริษัทที่ช่วยเราก็มีปัญหาไม่อยากช่วยเราอีก ความจริงแล้วเราไม่อยากให้มีความลับใด ๆ เลย สังเกตได้ว่าผมเองก็พยายามอธิบายถ้ามีคนมาถามหรืออยากรู้อะไร เราคิดแต่ทางด้านวิชาการ เราจะไม่ยอมใช้วิธีการ protect ตอนแรกเราเคย protect ให้บริษัทในสมัยแอปเปิ้ลใหม่ ๆ แต่มา 16 บิท เราบอกว่าเราจะไม่ protect ซอฟท์แวร์ของเรา ต้องการให้แพร่หลายในหมู่ผู้ใช้ แต่อย่างไรก็ตาม เราก็ยังถือว่า copyright ก็ยังคงเป็นของห้องแล็บเสมอ แต่เราจะให้เกียรติบริษัทด้วย โดยใส่ชื่อเขาร่วมด้วยเสมอ

ไมโคร : มีความคิดเห็นอย่างไรในการกำหนดตั้งราคาซอฟท์แวร์ภาษาไทยในปัจจุบัน ว่าแพงหรือถูกหรือคุ้มกับการลงทุนแล้วหรือยัง

รศ.ยืน : ผมไม่รู้เหมือนกันว่าข้างนอกเขาตั้งราคาไว้อย่างไร เลยไม่รู้ว่าถูกหรือแพง เราคงต้องยอมรับในนิสัยของคนไทยก่อน คือชอบได้ของฟรี ดังนั้นซอฟท์แวร์จึงไม่ค่อยมีใครยอมซื้อ โดยเฉพาะซอฟท์แวร์แบบโปรแกรมสำเร็จรูปด้วยแล้ว ถ้าก๊อบปี้ได้ละก้อคงไม่ยอมซื้อ อันนี้คงต้องแก้กันทั้งสองฝ่าย ฝ่ายผู้ผลิตก็คงจะต้องตั้งราคาพอสมควร ฝ่ายผู้ซื้อก็น่าจะเคารพในสิทธิของผู้ผลิต ผมอยากยกตัวอย่างซอฟท์แวร์ของบอร์แลนด์ ที่เรารู้จักคือ เทอร์โบปาสคาล ผมเองยังยอมซื้อจากเมืองนอกเลย ในยุคแรกของปาสคาลคือ ซื้อทั้งฟอร์แมท ไอบีเอ็มและแอปเปิ้ล เราเลยได้ครบทั้งการติดตั้งคีย์บอร์ดการใช้ของเราเลยไม่มีปัญหา จะเห็นว่าเทอร์โบบนแอปเปิ้ลเราติดตั้งคีย์ตามใจเราได้ แต่ถ้าเทอร์โบปาสคาลราคาเป็นร้อยเหรียญก็คงขายได้ยาก อันนี้ผมอยากให้ผู้สร้างซอฟท์แวร์พิจารณาดูด้วย ผู้ใช้ก็น่าจะช่วยกันเพื่อให้ซอฟท์แวร์เราเป็นธุรกิจและอุตสาหกรรมต่อไปได้ ผมเคยตั้งความหวังไว้ว่า อยากจะเห็นคนพัฒนาซอฟท์แวร์ที่เหมาะสมกับภาษาไทยด้วยตัวเราเอง แทนที่จะไปดัดแปลงแก้ไขของคนอื่น เช่น เราเขียนสเปรดชีทของเราเอง เราเขียนดาต้าเบสของเราเอง เราเขียนกราฟิกของเราเอง เราจะได้ในสิ่งที่เราฝันได้ และคงไม่ต้องลงแรงมากเหมือนการไปรื้อแก้ไขโปรแกรมอื่นด้วยรหัสภาษาเครื่องอย่างที่เป็นมา ถ้าซอฟท์แวร์เรามีคนต้องการใช้ ขายได้ ผมก็เชื่อว่าจะต้องมีคนทำขึ้นมาแน่นอน

ไมโคร : หากจะเปรียบเทียบกับการพัฒนาการซอฟท์แวร์ของต่างประเทศแล้ว ไทยเราหรือการพัฒนาซอฟท์แวร์ภาษาไทยของเรามีความแตกต่างมากน้อยกันอย่างไร และเราควรจะมีแนวทางในการพัฒนาของตนเองเป็นอย่างไรบ้างครับ

รศ.ยืน : การที่เราจะไปเทียบกับต่างประเทศคงห่างไกลกันมาก เรายังไม่พร้อมหลายด้าน เราต้องสร้างคนให้มีความรู้เพิ่มขึ้นอีก การพัฒนาของเราในอนาคตอันใกล้นี้คงจะดีขึ้น การพัฒนานี้เราจะต้องเน้นลักษณะเฉพาะตัว เราน่าจะสร้างซอฟท์แวร์ประเภทโปรแกรมสำเร็จรูปแบบง่าย ๆ แต่ขายได้ เช่น โปรแกรมสอนพิมพ์ดีดไทย โปรแกรมสร้างกราฟไทย โปรแกรมสร้างตัวอักษร ไทยเวิร์ดโปรเซสซิ่ง ไทยดาต้าเบส ไทยสเปรดชีท ฯลฯ โปรแกรมพวกนี้ ถ้าสร้างเองปัญหาต่าง ๆ จะน้อยลง โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับตัวอักษรไทย การ upgrade เวอร์ชัน เราทำได้เต็มที่ถ้าเราพัฒนาต่อเนื่อง เราก็จะได้โปรแกรมที่น่าใช้ขึ้นเอง เราจะเห็นว่าต่างประเทศก็ต้องปรับปรุงตลอดเวลา เช่น โลตัส 123 ปรับปรุงเป็นโลตัส 123 เวอร์ชัน 2 อันนี้น่าคิดมากที่เราจะเริ่ม ผมเชียร์ให้นิสิตหลายคนที่จบไปแล้วทำแต่ปรากฏว่า เขาไปรับทำงานประเภทโปรแกรมบัญชีกันหมดเป็นงานทำตาม order เพราะงานลักษณะนั้นได้ผลตอบแทนเป็นกอบเป็นกำและทันที เพราะเขาอาจจะเซ็ทระบบบัญชีให้กับบริษัทหนึ่งได้มาหกหมื่นบาทหนึ่งเดียว แต่ถ้าขายโปรแกรมสำเร็จรูปได้ทีละ 500 ขายได้ไม่กี่แผ่นก็เลิกเขาก็เลยไม่ทำ น่าเสียดายอย่างยิ่ง การพัฒนาบางอย่างที่น่าสนใจคือ

> ในอนาคตอาจมีผู้
> อาจมีโปรแกรมหนู
> โปรแกรมวิหคเห
> อย่างน้อยผมก็

มาตรฐาน ตอนนี้เราก็จะมีมาตรฐานรหัสการแลกเปลี่ยนข่าวสาร ต่อไปผมก็เ
มาตรฐานรหัสแสดงผล คือรวมตัวผสม
และต่อไปก็อยากจะมี Thai function
ที่เป็นมาตรฐานคือ ไบออสไทย เพื่อให้
พัฒนาซอฟท์แวร์ได้โตขึ้นหรือไม่ต้อง
เวลามาเขียนใหม่ จากนั้นก็น่าจะมาดู
ยูทิลิตี้เพื่อให้เรียกใช้ได้มาก ๆ

ข้อแตกต่างของเรากับเมืองนอก
แตกต่างกันมาก ต่างประเทศมีเครื่องมือ
พัฒนาซอฟท์แวร์อย่างครบครัน สาม
พัฒนาได้ทั้งฮาร์ดแวร์ มีซิมูเลเตอร์ มีอิมูเล
มีดีบักเกอร์ คอมพลายเลอร์แบบต่าง
อาจรันอยู่บนเมนเฟรม ของเรานั้นลงทุ
ยาก ในห้องแล็บของสถาบันก็ลงทุนได้
อันนี้จะเห็นว่าเครื่องมือเราเทียบกันไม่ได

**ไมโคร : อุปสรรคต่าง ๆ ในการพัฒ
ซอฟท์แวร์ภาษาไทยของไมโครแล็บคง
มากไม่น้อยทีเดียว อยากจะขอให้ทางอาจ
กรุณาช่วยเล่าให้ฟังบ้างครับ**

รศ.ยืน : อุปสรรคของเราอยู่ที่การพัฒนา
เพราะเราไม่เหมือนบริษัทที่จ้างผู้ทำงานฝึ
มาได้ เราได้นิสิตมาทุกปี แต่ละปีเราก็
ฝึกฝนให้มีความสามารถ พอมีฝีมือก็จบ
งานหลายอย่างทีมอาจารย์เราก็คงจะต้องส
เล่นเองบ้าง

กอินเตอร์พรีตเตอร์
ต้าเบสตัวเก่ง) หรือ
รแกรมรวมคล้ายโลตัส)
ล้ว

ปัญหาในด้านวิชาการเราไม่มี เพราะเราใจกับวิชาการตลอดเวลา เราได้เปรียบตรงที่สามารถร่วมมือกับบริษัทต่าง ๆ ได้มาก ูลจึงได้มาก อุปสรรคในระยะหลังมีบ้าง เมื่อถึงยุค 25 บรรทัด เรามีวิธีการทำและลองดูได้ แต่มีข้อยุ่งยากที่อาจต้องสร้างร์ดฮาร์ดแวร์ใหม่ งานส่วนนี้ต้องลงทุนในการทำ PC บอร์ด เราก็เลยได้แต่ทดลองะให้คำแนะนำกับบริษัทไปลงทุนทำเองรแก้ไขซอฟท์แวร์ก็ต้องใช้เวลามาก เราก็ไม่แนะนำให้มีการแกะรื้อซอฟท์แวร์กันาะถ้าเราทำก็คงจะไม่จบสิ้น เพราะซอฟท์์สำเร็จรูปของต่างประเทศออกรุ่นใหม่ทุก ๆ อน - 1 ปี อุปสรรคอีกข้อก็คือเรื่องเวลาของเราเป็นงานบริการ เรามีทีมอาจารย์น มีนิสิตห้องแล็บประมาณ 20 คน แต่ที่ทำเรามีมาก เช่น งานอบรมให้กับหน่วยต่าง ๆ งานวิจัยพัฒนา กำลังคนเราจึงดูไป

โคร : ในอุปสรรคแต่ละข้อมีวิธีการปัญหาอย่างไรบ้างครับ

.ยีน : *อุปสรรคเหล่านี้เราก็ไม่รู้จะแก้งไร ก็ได้แต่พยายามใช้ทรัพยากรให้คุ้ สร้างงานให้ได้มากที่สุด เราก็คงไม่หยุดับที่แน่นอน*

โคร : มีความคิดเห็นว่าอุปสรรคสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาซอฟท์แวร์ไทยมากที่สุดที่ ควรจะรีบจัดการแก้ไขคืออะไรบ้าง และในการแก้ปัญหาควรจะทำอย่างไร

รศ.ยีน : *อุปสรรคที่สำคัญคือ เราจะต้องช่วยกันสร้างนักพัฒนารุ่นใหม่ เล่นซอฟท์แวร์ที่จะเป็น tool ได้ เช่น แอสเซมบลี ซี หรือปาสคาล ถ้าเรามีคนรู้ tool มาก ๆ งานพัฒนาจะตามมา นอกจากนี้ก็น่าจะต้องสร้างค่านิยมให้ยอมรับในผลงานของคนอื่น การเห็นคุณค่าของงานพัฒนาและยอมรับนี้ จะต้องค่อย ๆ สร้างกันไป ในยุคแรกก็คงจะลำบาก เพราะนักพัฒนาคงจะได้ผลตอบแทนคุ้มยาก คงจะต้องทำในลักษณะขายเบ็ดเสร็จให้กับบริษัทใด แล้วบริษัทนั้นนำไปแถมหรือขายต่ออีก ซอฟท์แวร์ของเราจะเริ่มได้จากการทำตาม order ดังนั้น ถ้ามีบริษัทใหญ่รวมกันสัก 2-3 บริษัท ลงขันกันสักบริษัทละแสน จ้างคนมาพัฒนาซอฟท์แวร์จริงจังในงานใดงานหนึ่งทำจริง ๆ จัง ๆ ผมว่าย่อมต้องได้ เราก็จะได้ซอฟท์แวร์นั้น ๆ ออกมา*

ไมโคร : ปัจจุบันรัฐบาลออกกฎหมายให้การรองรับ หรือส่งเสริมการพัฒนาซอฟท์แวร์ภาษาไทยมากน้อยแค่ไหน

รศ.ยีน : *ความจริงซอฟท์แวร์ก็เหมือนเขียนหนังสือ คือ ได้รับการคุ้มครองโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองวรรณกรรม 2521 ซึ่งคุ้มครองได้ดีกว่าสิทธิบัตรเสียอีก การคุ้มครองนั้นเริ่มตั้งแต่วันที่เผยแพร่แล้ว ดังนั้นถ้าจะเอาความผิดสำหรับผู้ลอกเลียนหรือก๊อบปี้ก็ทำได้ตามพรบ.ดังกล่าวอยู่แล้ว ดังที่เราเห็นจากเรื่องเทปคาสเซทท์ซึ่งก็เหมือนกัน ส่วนเรื่องในแง่กฎหมาย ผู้พัฒนาส่วนใหญ่ไม่ค่อยอยากเข้าไปยุ่งด้วย ความจริงเราน่าจะช่วยกันเหมือนคนไทยช่วยกัน และสำนึกถึงเรื่องนี้ และตั้งราคาอย่าให้แพงนัก คงจะแก้ปัญหาได้บ้าง*

ไมโคร : ปัญหาในการลอกเลียนหรือก๊อบปี้ซอฟท์แวร์ไทยในปัจจุบัน มีผลมากน้อยขนาดไหนในการพัฒนา และในอนาคตคิดว่าน่าจะมีแนวทางในการป้องกันอย่างไร

รศ.ยีน : *การป้องกันคงทำได้ยาก เพราะแม้แต่เทคโนโลยี Finger print ยังไม่พ้นเลย ผมอยากให้ยึดหลักบริษัทบอร์แลนด์ คือเวอร์ชัน Copy protected ขายถูกมาก แต่ถ้าไม่ Copy protected แพงขึ้นมานิด แต่ก็ยังยอมรับได้*

ไมโคร : เพื่อเป็นการแนะนำในการเลือกดูและซื้อซอฟท์แวร์ภาษาไทยมาใช้ ในฐานะผู้ผลิตซอฟท์แวร์ภาษาไทยออกมา มีข้อแนะนำให้ผู้ซื้อดูซอฟท์แวร์นั้นอย่างไรครับ

รศ.ยีน : *คำแนะนำนั้นก็คงต้องดูว่าใช้งานได้จริงเพียงไร มีบักเพียงไร การใช้งานให้ผลคุ้มค่าเพียงไร มี support ดีหรือไม่ การ upgrade version จะมีหรือไม่ ยิ่งถ้าซอฟท์แวร์ที่มีคำคุยมากต้องพิจารณาอย่างละเอียด และอย่าเลือกซอฟท์แวร์โดยดูแต่เพียง Demo โดยไม่ได้ลองสัมผัสดู ซอฟท์แวร์ที่ดีนั้นผู้สัมผัสไม่รู้อะไรเลย ต้องคลำทางหรือลองไปมาดูได้โดยไม่มีบัก ซอฟท์แวร์บางตัวที่เป็นซอฟท์แวร์เฉพาะ เช่น ระบบบัญชี อันนี้คงต้องมีรายละเอียดให้ตรวจสอบมากพอควร*

ไมโคร : คำถามสุดท้ายนะครับ ในฐานะอาจารย์เป็นผู้หนึ่งที่ผลิตซอฟท์แวร์ภาษาไทยออกมา จะมีอะไรฝากฝังถึงผู้อ่านบ้างครับ

รศ.ยีน : *อยากให้สนใจกับเทคโนโลยีด้านนี้ให้มาก ๆ และเรียนรู้ในสิ่งที่จะเป็นประโยชน์ให้มาก ๆ โดยเฉพาะไมโครคอมพิวเตอร์เป็นเทคโนโลยีเปิด ดังนั้นเราน่าจะทำอะไรได้มาก พยายามช่วยกันเถอะครับ แล้วเราก็คงจะได้ซอฟท์แวร์ภาษาไทยที่เป็นมาตรฐานเทียบกับต่างประเทศ ในอนาคตอาจจะมีผู้เขียนเบสิกอินเตอร์พรีตเตอร์ทำงานภาษาไทยได้อย่างดีเยี่ยม อาจจะมีโปรแกรมหนุมาน (ดาต้าเบสตัวเก่ง) หรือโปรแกรมวิหคเหิรฟ้า (โปรแกรมรวมคล้ายโลตัส) ฯลฯ อย่างน้อยที่สุดผมก็ได้ฝันไว้แล้ว คุณก็คงจะมีโอกาสช่วยทำให้ความฝันของผมเป็นจริงก็ได้ครับ ขอบคุณมากครับ สวัสดี...* ■

นพ. ทวีศักดิ์ จุลวัจนะ

ตำแหน่ง **นายแพทย์ฝ่ายประสาทศัลยศาสตร์**
โรงพยาบาลรามาธิบดี

ไมโคร : ก่อนอื่นผมขอเรียนถามความเป็นมาของตัวคุณหมอก่อนนะครับว่า โดยหน้าที่และตำแหน่งแล้วคุณหมอไม่ได้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เลย ไม่ทราบว่าคุณหมอไปศึกษาค้นคว้ามายังไง และมีเหตุจูงใจอะไรถึงได้ลงมือเขียนเวิร์ดรามาออกมาครับ

นพ.ทวีศักดิ์ : *ส่วนตัวผมเอง ผมเป็นคนรักการคำนวณมาตั้งแต่ยังเด็กแล้ว สมัยเรียนมัธยมเพื่อน ๆ เขาเรียกผมว่า หัวคอมพิวเตอร์ เพราะเก่งคำนวณ วิชาเรขาคณิตและวิชาคำนวณอื่น ๆ จนเมื่อคอมพิวเตอร์มันบูมเมื่อปีที่แล้ว ผมก็สนใจมาก หุ่มเทศึกษาด้วยตนเองอย่างจริงจัง เกือบจะเรียกได้ว่าทิ้งงานทางด้านแพทย์เกือบหมดเลย เหลือแต่ในหน้าที่จริง ๆ เท่านั้น เวลาที่ว่างจากงานประจำผมก็หันมาศึกษาด้านคอมพิวเตอร์หมดเลย หลังจากนั้นก็ได้ผลงานชิ้นแรกคือ เวิร์ดโปรเซสเซอร์ภาษาไทย คือ เวิร์ดรามา ซึ่งทำบนเครื่อง 8 บิท เขียนด้วยภาษาแอสเซมบลี ส่วนเหตุจูงใจในการทำซอฟท์แวร์ภาษาไทยก็คือว่า ช่วงนั้นผมอยากจะให้มีเอกลักษณ์ของไทย คอมพิวเตอร์ที่ใช้ภาษาไทยได้ดี ขณะนั้นพบว่ามีซอฟท์แวร์ภาษาไทยของอาจารย์ยืนที่พอที่จะใช้งานได้ แต่ยังต้องปรับปรุงเพิ่มเติมบางส่วนเพื่อให้ใช้งานได้ดีขึ้น ก็เลยคิดว่าจะนำมาปรับปรุงให้ดีขึ้นให้ใช้งานได้ดีเช่นเดียวกันกับของฝรั่งเขา (เวิร์ดสตาร์) ก็เลยพยายามทำขึ้นมาจนใช้ได้ 50% ของความสามารถเวิร์ดสตาร์ทีเดียว*

ไมโคร : หลังจากคุณหมอได้ทำเวิร์ดรามาออกมาแล้ว ได้มอบหมายให้ใครเป็นคนจัดการจำหน่ายในตลาดครับ

นพ.ทวีศักดิ์ : *พอดีในกลุ่มผู้สนใจคอมพิวเตอร์โรงพยาบาลรามาได้จัดตั้ง "ชมรมคอมพิวเตอร์โรงพยาบาลรามา" ขึ้น ผมจึงมอบให้ชมรมเป็นผู้จัดการด้านการขายทั้งหมดครับ และนอกจากนั้นทางชมรมยังได้ออกดีเบสภาษาไทย โดยได้ดัดแปลงมาจากของอาจารย์ยืนให้ดีขึ้น แต่เราไม่ได้นำมาขาย เพียงแต่ใครสนใจเราก็ก๊อบปี้ให้ฟรี*

ไมโคร : ไม่ทราบทางชมรมจัดการขายให้อย่างไร และราคาสักเท่าไร?

นพ.ทวีศักดิ์ : *ทางชมรมมอบให้บริษัทมาช่วยจัดจำหน่ายอีกต่อ ในราคาไม่เกินหนึ่งพันบาทพร้อมคู่มือ*

ไมโคร : ตลอดเวลาที่พัฒนาซอฟท์แวร์ภาษาไทยออกมา พบอุปสรรคสำคัญ ๆ อะไรบ้างครับ

นพ.ทวีศักดิ์ : *อุปสรรคสำคัญคือ เวลา เพราะทีมของเรามีงานประจำต้องทำอยู่แล้วที่ไม่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์เลย เช่น ในบางช่วงมีงานประจำมากเราก็หยุดงานทางด้านคอมพิวเตอร์ และที่สำคัญเวลาว่างของแต่ละคนก็ไม่ตรงกัน*

> *แม้ว่าคอมพิว*
> *กับภาษาฝรั่งได้ดี*
> *แทบไม่ได้เลย เร*
> *พิวเตอร์ให้รับ*
> *ทางด้านฮาร์ด*

ไมโคร : คุณหมอคิดว่าราคาซอฟท์ภาษาไทยควรจะเป็นเท่าไรถึงจะเหมาะครับ

นพ.ทวีศักดิ์ : *ผมเองก็คงบอกไม่ได้ เพราะผมไม่ได้จัดการในการกะเกณฑ์ราคาเอง*

ไมโคร : เพื่อให้ผู้ซื้อได้ซอฟท์แวร์ภาษาที่ดีไว้ใช้ คุณหมอจะมีคำแนะนำวิธีในการเลือกซื้ออย่างไร

นพ.ทวีศักดิ์ : *ที่ภาษาไทยจะต่างกับภาษาอังกฤษคือ การดิสเพลย์ภาษาอังกฤษจะง่ายกว่า ถ้าดิสเพลย์ได้เร็ว งานที่ทำก็จะได้มากขึ้น เป็นเรื่องยากของโปรแกรมเมอร์ที่จะทำโปรแกรมให้ดิสเพลย์ได้เร็วและก็ถูกต้อง การดิสเพลย์บนจอนี้ไม่ใช่ว่าเราจะต้องดูภาพว่า ถ้าพิมพ์ออกมาแล้วจะต้องเป็นยังงั้น ให้มันพิมพ์ออกมาได้เช่นเดียวกันกับที่เราเห็นจากจอเลย สิ่งที่กล่าวมานั้นเป็นไอเดียของซอฟท์แวร์ที่ดี ถ้าจะเลือกซอฟท์แวร์มาใช้ก็ต้องพยายามเลือกแบบที่ทำงานใกล้เคียงที่กล่าวมาให้มากที่สุด เมื่อใช้ไปแล้วจะมีข้อผิดพลาดหรือบักน้อย*

ะผลิตโดยฝรั่งใช้การ
ภาษาไทยใช้การ
ร่วมกันพัฒนาคอม-
ยได้ดีขึ้น โดยเฉพาะ

ไมโคร : ในบ้านเรามีการก๊อบปี้ซอฟท์แวร์กันเยอะแยะ ไม่ทราบคุณหมอมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไร

นพ.ทวีศักดิ์ : *เรื่องก๊อบปี้ซอฟท์แวร์นี้ มีผลกระทบต่อโปรแกรมเมอร์มากทั้งในด้านจิตใจและด้านการเงิน สิ่งที่โปรแกรมเมอร์ต้องการคือไม่ให้มีการก๊อบปี้ ถ้าก๊อบปี้บ้างก็ต้องไม่มาก ไม่เช่นนั้นจะทำให้คนเขียนโปรแกรมขายโปรแกรมไม่ได้ หากไม่มีการซื้อขายกันแล้วจะมีผลต่อการพัฒนาโปรแกรมมาก เช่น สหรัฐ กับรัสเซีย รัสเซียเจริญได้ช้ากว่าสหรัฐเพราะว่าไม่มีการซื้อขายกัน การพัฒนาก็ไปได้ช้ากว่าสหรัฐเพราะสหรัฐมีการซื้อขาย การแข่งขันระหว่างกันและมีผู้ร่วมลงทุนพัฒนากันมาก และที่สำคัญสหรัฐมีคนใช้ซอฟท์แวร์กันมาก แม้จะมีคนก๊อบปี้เสียสักครึ่งก็ยังขายมีกำไรอยู่ได้*

ไมโคร : คุณหมอคิดว่าน่าจะมีแนวทางในการป้องกันการก๊อบปี้ได้หรือไม่

นพ.ทวีศักดิ์ : *คิดว่าตอนนี้คงยังไม่มีนะ สำหรับการออกกฎหมายบังคับใช้นั้น อาจจะทำให้ผู้ใช้ซอฟท์แวร์ลดน้อยลงก็ได้ แม้จะทำให้คนหันมาซื้อซอฟท์แวร์เพิ่มขึ้นก็จริง แต่จะมีไม่มาก การออกกฎหมายก็จะเป็นการเหนื่อยเปล่า ๆ คนใช้กันน้อย ๆ นี้มีผลให้การพัฒนาน้อยลงตามไปด้วยนะ*

ไมโคร : คุณหมอมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับร่างรหัส สมอ. ที่ออกมาครับ

นพ.ทวีศักดิ์ : *รหัสภาษาไทย ถ้าจะให้วางตำแหน่งต่าง ๆ ที่เราคิดกันมาก มันไม่มีอะไรที่ดีที่สุด เมื่อเราตกลงกันว่ามีมาตรฐานขึ้นมาแล้ว ถึงแม้ว่าจะเป็นอันที่ไม่ดีที่สุดเราควรจะยอมรับมัน เพราะถ้าอีกคนบอกว่าอันโน้นดีกว่า อันนี้ดีกว่า มันจะยุ่งยากเปล่า ๆ แม้ว่าวางอย่างนี้ก็ดีพอสมควรเราก็สามารถเขียนโปรแกรม sort ตามพจนานุกรมภาษาไทยได้ไม่ยุ่งยาก เพียงแต่จะยุ่งยากตอนดิสเพลย์เท่านั้น เพราะมีสระบนสระล่างสลับกันบ้าง นิดหน่อยแต่นั้นไม่ใช่ปัญหาสำคัญ ปัญหาในการวิเคราะห์การเรียงข้อมูลนั้นสำคัญกว่า*

ไมโคร : สำหรับคำถามสุดท้ายแล้วนะครับ คุณหมอมีอะไรที่จะฝากฝังถึงผู้อ่านบ้างครับ

นพ.ทวีศักดิ์ : *คอมพิวเตอร์คงจะมีบทบาทมากขึ้นเรื่อย ๆ แล้วก็คงจะทำนายไม่ได้ว่ามีมากน้อยแค่ไหน อาจจะละลายหายไปก็ได้ แต่ผมคิดว่าคงจะมีบทบาทมากขึ้นมากกว่าที่จะละลายหายไป แม้ว่าคอมพิวเตอร์จะผลิตโดยฝรั่งใช้การกับภาษาฝรั่งได้ดี แต่กับภาษาไทยใช้การแทบไม่ได้เลย เราควรจะร่วมกันพัฒนาคอมพิวเตอร์ให้รับภาษาไทยได้ดีขึ้น โดยเฉพาะทางด้านฮาร์ดแวร์ เพราะว่าฮาร์ดแวร์ที่เข้ามาจากเมืองนอกไม่เข้ากับของเราเลย ผมคิดว่าผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับทางด้านฮาร์ดแวร์ วิศวกรรมที่มีความรู้เกี่ยวกับด้านฮาร์ดแวร์ จะร่วมกันพัฒนาให้คอมพิวเตอร์รับกับภาษาไทยได้ดีมากกว่าตอนนี้ เพราะว่าเราจะได้เหมือนกับญี่ปุ่นที่เขาพัฒนาคอมพิวเตอร์ให้รับกับภาษาญี่ปุ่นได้ดี คนไทยก็ควรจะทำอย่างนั้นให้ได้* ■

นพ. ชุษณะ มะกรสาร

ตำแหน่ง **นายแพทย์ฝ่ายอายุรกรรม**
โรงพยาบาลราชวิถี

ไมโคร : คุณหมอเริ่มต้นศึกษาคอมพิวเตอร์อย่างไรครับ และพอจะเล่าถึงความเป็นมาของเวิร์ดพีซีให้ทราบหน่อยได้ไหมครับ

นพ.ชุษณะ : *ตอนแรกผมก็ซื้อเครื่อง 8 บิท มาเล่นที่บ้านก่อน เริ่มเขียนโปรแกรมภาษาเบสิก แล้วค่อย ๆ ศึกษาเพิ่มขึ้นมาทีละน้อย จนกระทั่งมาลองเขียนโปรแกรมใช้งานเกี่ยวกับไฟล์ลองซื้อโปรแกรมดีเบสไทยมาใช้ก็เจอปัญหามากมาย ตอนนั้นเครื่องพิมพ์ FX ก็ไม่มีโปรแกรมดาวน์โหลด จึงต้องนั่งเขียนขึ้นเองด้วย MBASIC กว่าจะโหลดได้ก็ชักข้าไม่ทันใจ เมื่อเริ่มมาศึกษาภาษาแอสเซมบลีก็ลองใช้แอสเซมบลีเขียนโปรแกรมดาวน์โหลดเครื่องพิมพ์ FX มันก็ทำงานได้เร็วดีเป็นโปรแกรมแรก ใช้เวลาในการเขียน 2 อาทิตย์*

เสร็จ ต่อมาก็เขียนโปรแกรมดีเบสขึ้นมาใหม่ เป็นภาษาไทยของราชวิถีโดยใช้วิธีแก้ SYSTEM ยึด TBASE ของเกษตรเป็นแนวทาง ต่อมาก็ลองเขียนโปรแกรมเวิร์ดโปรเซสเซอร์ภาษาไทยคือ เจ้าเวิร์ดพีซี ที่จะนำมาใช้ในปัจจุบันนี้

ไมโคร : ขอเรียนถามคุณหมอชุษณะว่าในการทำเวิร์ดพีซีนี้ มีอะไรเป็นเหตุจูงใจ

นพ.ชุษณะ : *เหตุจูงใจที่สำคัญก็คือ เพื่อเป็นการศึกษา เสมือนเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของเรา คนอื่นเขาทำได้ เรารี? ทำไมจะทำไม่ได้ คล้าย ๆ กับการเล่นเกมอย่างหนึ่ง*

ไมโคร : คุณหมอใช้เวลานานเท่าไรกับการทำซอฟท์แวร์ตัวนี้ และใช้จำนวนคนมากน้อยเท่าใด

นพ.ชุษณะ : *ผมใช้เวลาทั้งหมดประมาณ 7 เดือน ใช้เวลาทุ่มกับงานอาทิตย์หนึ่งประมาณ 20 ชั่วโมง และทุกอย่างผมทำเองคนเดียวหมด ผมเองก็อยากจะหาทีมเหมือนกัน แต่ว่ามันไม่ค่อยมี*

ไมโคร : อุปสรรคในการทำเวิร์ดพีซีเท่าที่ผ่านมามีอะไรบ้างครับ

นพ.ชุษณะ : *อุปสรรคใหญ่ ๆ ก็มีเช่น เมื่อก่อนผมเขียนโปรแกรม ผมจะเขียนโปรแกรมแยกกันหลายโปรแกรม แล้วมา link ด้วยกัน แต่ทำอย่างไรยังไม่รู้ เลยนั่งเขียนโปรแกรมใหม่ 60-70 K เอ! มันค่อนข้างจะเยอะ คอมพลายทีมันช้าเหลือเกินจะแก้อย่างไร นั่งอ่านตำรายังไม่เจอจุดหลาย ๆ จุด เช่น การใช้ store lock key จะทำอย่างไร จะปรึกษาใครก็ไม่มีใครรู้ ก็ต้องมานั่งเปิดตำราไล่ดูคู่มือ คนที่เขารู้เรื่องจริง ๆ เขาก็ไม่มีเวลามานั่งคุยกับเรา*

ไมโคร : สำหรับ "ราชวิถี เวิร์ดพีซี" ตอนนี้จะหาซื้อมาได้จากไหนครับ และราคาสักประมาณเท่าไร

นพ.ชุษณะ : *ผมเองมอบให้บริษัทขายซอฟท์แวร์เป็นผู้จำหน่ายครับ ใครสนใจติดต่อหาซื้อมาใช้ได้ที่นั่นเลยครับ ในราคาประมาณสักพันกว่าบาท*

> *ผมก็เขียนโปรแกรมแปลงรหัสผมให้เป็นรหัสของมาตรฐานสากล เพื่อจะใช้ติดต่อกับซอฟท์แวร์ที่ใช้รหัสมาตราฐาน แต่ภายในส่วนเมมโมรี การทำงานของซอฟท์แวร์ก็ยังคงใช้รหัสของเดิมอยู่*

ไมโคร : คุณหมอคิดว่าราคาซอฟท์แวร์ภาษาไทยเราในปัจจุบันน่าจะราคาสักเท่าไร?

นพ.ชุษณะ : *เรื่องนี้จุดยืนของราคานี้ประมาณลำบากนิดหน่อย เพราะคนใช้มีหลายกลุ่ม เช่น สมมติว่าผมขายสักพันบาท บางคนบอกว่าแพงเหลือเกิน แต่บางคนใช้งานจริงอาจจะบอกว่าไม่แพงก็ได้ อยู่ที่ความเคยชินด้วยนะครับ คนที่เคยได้ซอฟท์แวร์จากการก๊อบปี้มาบ่อย ๆ ถ้าจะให้เขาเสียเงินซื้อซอฟท์แวร์สักตัวหนึ่งในราคาพันบาท เขาอาจจะบอกว่าแพงไป ฉะนั้นเรื่องราคานี้ผมบอกแน่นอนไม่ได้*

ไมโคร : ซอฟท์แวร์ภาษาไทยบ้านเรามีออกมากมาย คุณหมอพอจะแนะนำวิธีในการเลือกซื้อซอฟท์แวร์เหล่านั้นอย่างไร

นพ.ชุษณะ : *ก่อนอื่นต้องดูว่าเราจะซื้อมาใช้กับงานอะไร หากจะพิจารณา 25 บรรทัดก่อน ในตลาดซอฟท์แวร์ 25 บรรทัดมีมากมายหลายเจ้า แต่ละเจ้าก็มีซอฟท์แวร์ประยุกต์กับงานด้านต่าง ๆ เช่น ซอฟท์แวร์โลตัส 1-2-3 ภาษาไทย ดีเบสภาษาไทย ซึ่งแต่ละตัวที่ถูกเขียนโดยโปรแกรมเมอร์แต่ละบริษัทก็ย่อมมีข้อแตกต่างกัน มีจุดบกพร่องมากน้อยไม่เท่ากัน ก็ต้องขอให้ลองนำมาใช้กับงานก่อนที่จะซื้อ*

ไมโคร : ปัจจุบันนี้คุณหมอใช้รหัสของใครในการทำภาษาไทย และถ้าในอนาคตมีรหัสมาตรฐานไทยออกมาเป็นแบบฉบับสากล ซอฟท์แวร์ของคุณหมอยังคงจะใช้ได้หรือครับ

นพ.ชุษณะ : *ผมใช้รหัสของเกษตรอยู่ครับ ถ้ามีการปรับให้ใช้รหัสของสมอ.ก็ไม่มีปัญหาครับ ผมก็เขียนโปรแกรมแปลงรหัสผมให้เป็นรหัสของมาตรฐานสากลเพื่อจะใช้ติดต่อกับซอฟท์แวร์ที่ใช้รหัสมาตรฐานสากล เช่น ก เก็บเข้าไฟล์หรือการขึ้นจอ อาจจะเป็นรหัสของรหัสมาตรฐานสากล แต่ภายในส่วนเมโม การทำงานของซอฟท์แวร์ก็ยังคงใช้รหัสของเดิมอยู่(รหัสเกษตร) อย่างพริ้นเตอร์ตอน ผมก็แก้เข้ากับร่างรหัสมาตรฐานของสมเรียบร้อยแล้ว บางคนเขาใช้ 25 บรรทัดกรสมอ.อยู่พริ้นเตอร์ก็เป็นรหัสมาตรฐานของสม*

ไมโคร : ปัจจุบันนี้คุณหมอได้ออกซอฟท์แวร์เวิร์ดโปรเซสเซอร์ภาษาไทยเป็นบรรทัด ในอนาคตข้างหน้าคุณหมอจะพัฒให้เป็น 25 บรรทัดหรือไม่ครับ

นพ.ชุษณะ : *ในสภาวะการณ์ของซอฟแวร์เมืองไทยอย่างนี้ ปัญหาในการก๊อมีผลในการพัฒนามาก เพราะคนเขียนซอแวร์ออกมาแป๊บเดียวก็มีการก๊อบปี้กันกลเกลื่อน คนทำก็หมดกำลังใจมันก็จบลงแค และเรื่องลิขสิทธิ์ต่าง ๆ ก็ยังมีช่องโหมาก ผมเองก็ยังไม่คิดจะทำ 25 บรรทัด เพเจ้า 25 บรรทัดนั้นจะต้องทำฮาร์ดแวร์ประกด้วย ต้องขอยอมรับตรง ๆ ว่า ทางด้านฮาแวร์ผมเองยังไม่ถนัดนัก แต่ถ้าใครที่คิดทำฮาร์ดแวร์ดี ๆ มาให้ผมเขียนโปรแกรม ผมก็ยินดีที่จะพิจารณาเสมอ ถ้ามีเวลาพอ*

ประสงค์ ลิ้มศิริชัย

ดำแหน่ง **Senior Sytems Support Officer**
ฝ่ายคอมพิวเตอร์ บริษัท ค้าสากลซิเมนต์ไทย
จำกัด

> *ผมอยากเห็นบ้านเราเจริญขึ้นทั้งฮาร์ดแวร์และซอฟท์แวร์ และทาง SCT ยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนผู้ที่ต้องการจะทำซอฟท์แวร์เพื่อใช้ในวงการต่าง ๆ*

ไมโคร : ขอเรียนถามคุณประสงค์ว่า ความเป็นมาของการพัฒนาภาษาไทยบนเครื่องไมโครของบริษัท ดำเนินมาอย่างไรบ้างครับ

คุณประสงค์ : *ฝ่ายคอมพิวเตอร์ บริษัท SCT ได้ก่อตั้งขึ้นมาตอนปี 83 เดือนกรกฎา ในช่วงนั้นก่อนที่เราจะได้รับเป็น Dealer ของไอบีเอ็ม เราก็พยายามค้นหาว่า ภาษาใครของใครที่เอามาใช้บนเครื่องไอบีเอ็มแล้วปัญหาน้อยที่สุด แล้วเราก็เอามาดู จะเป็นของเซตรก็ดีของใครก็ดี ก็ยังมีปัญหาในการจัดรหัด อะไรต่างๆ ไม่เสร็จสิ้นสมบูรณ์ เวลา splay ที่ก็ต้องกดคีย์ที่อะไรทำนองนั้น เราคิดว่าทำอย่างไรจะปรับมันจะขึ้นลงได้ มือนอย่างพิมพ์ดีด อันนี้ เรามาเจอทีมงานทีมหนึ่งซึ่งเป็นทีมที่เก่งด้านซอฟท์แวร์และฮาร์ดแวร์ ทางเราก็ทำการ increment ดังที่เป็นอยู่จนกระทั่งมีความสำเร็จขึ้นมาในภาษา แต่บางครั้งเราก็ต้องรอ เพราะการทำซอฟท์แวร์จะต้องมีเวลาของมัน ฮาร์ดแวร์เสร็จแต่ซอฟท์แวร์ไม่เสร็จ จึงต้องค่อยๆขึ้นมาทีละขั้นๆ ขณะนี้เรียกได้ว่าของเรา ซอฟท์แวร์ 25 รหัด ถึงแม้จะไม่ใช่ของ SCT เอง มันก็เป็นให้คนอื่นทำต่อไป แต่ก่อนยังไม่มีใครทำ เดี๋ยวนี้ทำกันได้หมดแล้ว และมีหลักการง่ายๆกับที่เราทำ*

ไมโคร : เอสซีทีมีเหตุจูงใจอะไรบ้างครับที่ได้ทำการพัฒนาภาษาไทยขึ้นมา

คุณประสงค์ : *สาเหตุที่เราไปทำภาษาไทย 25 บรรทัดออกมา เพราะเรามองเห็นระยะเริ่มแรกว่ายังไม่มีใครทำ และเป็นโปรดักซ์ซึ่งตลาดในตอนนั้นยังไม่มีใครสนใจที่จะทำ เป็นของใหม่ที่จะทำให้เทคโนโลยีบ้านเราวิ่งสูงขึ้นไปอีก เราถึงได้ลงมือทำ คิดว่าอาจจะเป็นเจ้าแรกก็ได้ เท่าที่เราลงมือลงแรงเสร็จในปี 2527 เป็นเวลา 2 ปีมาแล้ว เท่าที่ใช้ในห้องตลาดของเราอาจจะเก่าล้าสมัย แต่ก็ยังเป็นที่ยอมรับว่าเราเป็นผู้นำด้านนี้อยู่*

ไมโคร : เท่าที่ผ่านมาการพัฒนาภาษาไทยมีอุปสรรคอะไรบ้างครับ

คุณประสงค์ : *อุปสรรคในการพัฒนาซอฟท์แวร์อย่างหนึ่งก็คือ การก๊อบปี้ซอฟท์แวร์ ถ้าการก๊อบปี้มีมากมายอย่างนี้ ต่อไปพวกบริษัทซอฟท์แวร์เฮาส์ก็คงจะไม่เกิดขึ้นเลย เสียประโยชน์ที่สุดคือ ผู้ใช้ ผู้ขายเองไม่มีของขายก็ไม่เดือดร้อน แต่ผู้ใช้จะไม่มีซอฟท์แวร์ที่ดีๆ ใหม่ๆ ไว้ใช้ ในบ้านเราผู้ซื้อเองคิดว่าซอฟท์แวร์นั้นไม่มีค่าเลย ที่จริงแล้วเป็นการมองที่ผิดมาก ผิดอย่างมหันต์เลย ถ้าเครื่องมันอยู่เฉยๆโดยที่ไม่มีซอฟท์แวร์เลยก็เหมือนกับรถยนต์ไม่มีน้ำมัน เรามาคิดกันดู ถ้าเราซื้อซอฟท์แวร์มาใช้กันในราคาไม่แพง แต่จะช่วยให้ซอฟท์แวร์เฮาส์ หรือพวกทำซอฟท์แวร์นั้นอยู่ได้ ช่วยให้ธุรกิจมีการดำเนินได้ดี*

ไมโคร : คุณประสงค์คิดว่าจะมีแนวทางหรือวิธีการป้องกันการก๊อบปี้ได้อย่างไร

คุณประสงค์ : *การป้องกันนี้คงจะไม่ได้ แต่ถ้าจดลิขสิทธิ์ก็พอจะช่วยได้ หากมีการก๊อบปี้กันจะได้ฟ้องร้องได้เต็มที่ให้เป็นตัวอย่าง แต่ถ้าคุณจะทำ protect นี้ มันไม่สามารถป้องกันการก๊อบปี้ได้ อีกวิธีหนึ่งคือคุณขายให้มันถูกไปเลย คุณขายหนังสือ 1 เล่ม ดิสเกตต์พร้อมซอฟท์แวร์ 500 บาท คุณคิดว่าคุณซื้อไม่เทียบกับที่คุณต้องมาก๊อบปี้คู่มือ ก๊อบปี้ซอฟท์แวร์เอง กับของที่คุณต้องการจะซื้อมีพร้อมและมีคนสอนให้ด้วยนิดหน่อย*

ไมโคร : เอสซีที ตั้งราคาซอฟท์แวร์ภาษาไทยไว้เท่าไหร่ครับ

คุณประสงค์ : *ราคาของซอฟท์แวร์ที่ปัจจุบันเราขายกันอยู่นี้ ระหว่าง 8,000-15,000 บาท หรือ 30,000 บาทก็แล้วแต่จำนวนที่ขาย มันไม่แน่นอน ถ้ามันมีจำนวนที่แน่นอนเราสามารถตั้งราคาที่ต่ำได้ สิ่งต่างๆในธุรกิจนี้มันมาตายที่จำนวนและก็ระยะเวลา*

ไมโคร : คุณประสงค์มีหลักเกณฑ์ในการตั้งราคาซอฟท์แวร์ภาษาไทยอย่างไร

คุณประสงค์ : *หลักเกณฑ์ต้องมาดูจำนวนของผู้ใช้มีมากน้อยขนาดไหน ถ้าเราสามารถที่จะกำหนดลงไปได้ว่า มีจำนวนผู้ใช้มากน้อยขนาดไหนแล้ว สมมติว่าถ้าเราลงทุนไป 300,000 บาท มีผู้ใช้ 300 คน คุณต้องหารออกมาตัวละเท่าไร อันนั้นเป็นหลักเกณฑ์แบบง่ายๆ แต่ถ้าคุณต้องการกำไรสัก 30% คุณก็บวกเข้าไปอีก 30% จากยอด 300,000 บาท ถ้าคุณมียอดขาย 300 ชุด ซึ่งต้องขายภายในเวลา 1 ปี แต่ถ้าคุณขายแล้วเกิน 1 ปี คุณก็ขาดทุน เพราะฉะนั้นการตั้งราคาซอฟท์แวร์ให้เหมาะสม*

ก็ต้องดูจำนวนผู้ซื้อเป็นหลัก และระยะเวลาในการขายที่คุณกำหนด

ไมโคร : คุณประสงค์คิดว่า ราคาซอฟท์แวร์ภาษาไทยควรจะตั้งไว้สักเท่าไรถึงจะเหมาะสมครับ

คุณประสงค์ : เราต้องมานั่งวิเคราะห์กันอีกว่า ในตลาดบ้านเรามันต้องแบ่งการทำซอฟท์แวร์ออกเป็น 2 ชนิดด้วยกัน อย่างแรกก็คือว่าเป็นแบบระบบแพ็คเกจสำเร็จรูป อย่างเช่น เวิร์ดโปรเซสซิ่ง ดีเบสทู ดีเบสทรี ที่คุณใช้อยู่ พวกนี้จะมีราคาค่อนข้างแน่นอน เพราะคุณรู้จำนวนในการใช้งาน พอคุณพูดถึงเรื่อง application ที่นอกเหนือจากแพ็คเกจ มันจะต้องอาศัยแรงงานมากกว่าพวกแพ็คเกจ เพราะคุณทำให้กับ general public หัวๆไปใช้ อย่างเช่น application ด้านธุรกิจ(ด้านธุรกิจหัวๆไป) หัวใจของ application business หัวๆไปคือ accounting แพ็คเกจพวกบัญชีต่างๆ คราวนี้ถ้าคุณได้แพ็คเกจพวกนี้มาใช้งาน ก็ต้องใช้เวลานานมาก ก็ลงทุนลงแรงเยอะจริงบางทีใช้เวลาเป็นปีถึงจะได้สวยๆงามๆ สักหนึ่งหรือสองแพ็คเกจ ถ้าเราคิดถึงค่าแรงค่าอะไรเรียบร้อยแล้วนี่ ถ้าเป็นแง่ของการลงทุนหัวๆไปเห็นตัวเลขชัดเจน แต่เป็นด้านซอฟท์แวร์ ไม่มีใครเขาคิดกันว่ามันเป็นตัวสำคัญ เพราะฉะนั้นเราจึงลำบากใจที่ตั้งราคาสูงแล้วขาย เราก็เห็นใจผู้ใช้ แต่ในแง่การลงทุนแล้วก็มีภาระมากขึ้น เพราะเวลาเราลงทุนลงแรงไป ค่าแรงค่าอะไรต่างๆเกิดตามขึ้นมา เพราะฉะนั้นมันตกที่ว่าจะให้มันคืนทุนกี่ปี ถ้าคืนทุนภายใน 1 ปี ราคามันสูง ถ้าคืนทุนภายใน 7 ปี ราคาก็ต่ำลงมา

ไมโคร : ในฐานะที่ทางเอสซีทีเป็นผู้หนึ่งที่ทำซอฟท์แวร์ภาษาไทยมาก่อน จะมีข้อแนะนำหรือวิธีการในการเลือกซอฟท์แวร์ที่ดีอย่างไร

คุณประสงค์ : หลักในการดูซอฟท์แวร์ที่จะนำมาใช้ให้เกิดความสำเร็จนั้นนะครับ เรามาดูกันอย่างง่ายๆ สมมติว่าคุณต้องการพิมพ์เอกสารสักฉบับ เอาเวิร์ดโปรเซสซิ่งนี้นะครับ คุณคิดว่าคุณมีความต้องการอย่างไร คุณก็มีความต้องการให้พิมพ์เหมือนเครื่องพิมพ์ดีด 1.แก้ไขได้ 2.ง่ายในการใช้เปิดเครื่องปั๊บใช้ได้ทันที ไม่ต้องกดปุ่มโน้นปุ่มนี้ 3.พิมพ์บนจอได้ปั๊บสามารถพิมพ์ออกพริ้นเตอร์ได้ทันที ไม่ต้องผ่านขั้นตอน 10-20 ขั้นตอนถึงจะพิมพ์ได้ ผมว่านั้นมันเป็นโปรแกรมที่ไม่ดี อย่างน้อยที่สุดควรจะมีสัก 4-5 ขั้นตอนก็พอแล้ว แต่ไม่ควรมากกว่านั้น เวลาเราจะไปเลือกโปรแกรมอะไรสักอย่างเช่น เวิร์ดโปรเซสซิ่ง เราจะต้องเปิดไฟล์หรือเปิดแฟ้มเอกสารมาเขียนหรือมาพิมพ์เสร็จแล้วคุณก็ปิดแฟ้มไปให้เสมียนพิมพ์ถูกไหมครับ คุณก็ปิดไฟล์ปั๊บก็สั่งพิมพ์ทางพริ้นเตอร์เพื่อให้มันพิมพ์ ถ้ามันง่ายอย่างนี้ คุณควรจะพอใจในการใช้งาน แต่ถ้าคุณปิดไฟล์แล้วจะต้องกดคีย์ 4 คีย์ 5 คีย์ จนถึง 10, 20 คีย์นี้ไม่ไหว มันยุ่งยากเกินไป ในแง่ของผู้ใช้ไม่สะดวก

ไมโคร : ในฐานะที่คุณประสงค์ก็เกี่ยวข้องกับการนำรหัสของ สมอ.มาใช้ ไม่ทราบมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับรหัสใหม่อันนี้ครับ

คุณประสงค์ : ถ้าตกลงกันเป็นมาตรฐานแล้ว เราก็ต้องยอมรับด้วย แล้วมุ่งไปยังรหัสนั้น ของเราเองก็มีรากฐานมาจากรหัสของสมอ. เพียงแต่เราสลับที่ให้ถูกต้องเท่านั้นเอง

ไมโคร : สุดท้ายนี้ คุณประสงค์จะมีคำพูดอะไรฝากฝังถึงผู้อ่านบ้างครับ

คุณประสงค์ : ผมก็อยากจะเห็นว่าบ้านเราเจริญทั้งฮาร์ดแวร์และซอฟท์แวร์ จริงๆแล้วแรงบันดาลใจที่ทำให้เรามาพัฒนาภาษาไทย 25 บรรหัดก็เพราะว่า เทคโนโลยีในบ้านเราควรจะพุ่งขึ้นมา ไม่ใช่มาตายอยู่ที่ 8 บรรหัด เราถึงได้พัฒนาสิ่งนี้ขึ้นมา และสิ่งที่ได้ขึ้นมามันควรจะเป็นในรูปของผลประโยชน์ของคนไทยเสียส่วนใหญ่ ซึ่งจะมีผลให้มีการพัฒนาเพิ่มขึ้นทั้งในฮาร์ดแวร์และซอฟท์แวร์ และทางเอสซีทียินดีที่จะให้ความช่วยเหลือ หรือสนับสนุนผู้ที่ต้องการจะทำซอฟท์แวร์เพื่อจะใช้ในวงการต่างๆหรือธุรกิจต่างๆ ■

คมสันต์ สิริวัฒนาพาท

ตำแหน่ง **ผู้จัดการฝ่ายผลิต**
บริษัท ไฟฟ้าฟิลิปส์แห่งประเทศไทย จำกัด

ไมโคร : ความเป็นมาในการทำภาษาไทยของบริษัทฟิลิปส์เป็นอย่างไรครับ

คุณคมสันต์ : ที่ตอนแรกเราทำภาษาไทยเราทำในโอเอส ก็มีคนเขาต่อว่าเราเหมือนกันว่า มีความคิดที่แปลก ๆ แต่จริง ๆ แล้วเราทำภายในโอเอสนี้ก็เพราะว่า เราต้องการให้ทุกโปรแกรมที่ทำนี้รันภายใต้โอเอสของเราไม่ว่า System 25 ทั้ง 8 บิทและ 16 บิทสามารถใช้ภาษาไทยได้ทันที เพียงแต่เราเขียนยูทิลเพิ่มเติมเข้าไปสนับสนุนทางด้านการแสดงผลทางพริ้นเตอร์เท่านั้น ซึ่งสะดวกขึ้นในตอนที่มีระบบในการคอมมิวนิเคชั่น เราแปลงภาษาไทยเราทำเพียงแป๊บเดียว ถ้าเราไม่ทำในโอเอส แต่ทำบนแพ็คเกจ เมื่อคอมมิวนิเคชั่นค่อนข้างจะลำบาก

ไมโคร : อุปสรรคสำคัญที่ประสบในการทำซอฟท์แวร์มีอะไรบ้าง

คุณคมสันต์ : การทำอะไรเองในเมืองไทยตลาดค่อนข้างจะจำกัด สิ่งที่เราจะเสียเปรียบอย่างเช่น เวิร์ดโปรเซสเซอร์ไทย-อังกฤษ เราคงจะทำขายในไทยได้ที่เดียวหรืออาจจะเป็นที่ลาวอีกที่หนึ่ง(ฮะ ฮะ...ฮ่า) การที่

ในการเลือกซื้อผมแนะนำให้ดูบริการหลังการขาย เพราะซอฟท์แวร์ต่าง ๆ เหล่านี้การจะสั่งให้ทำงานต่าง ๆ ก็คงจะคล้าย ๆ กัน แต่ลักษณะที่ว่าถ้าเราเจอบัก ทางผู้ขายจะบริการเราได้หรือไม่เพียงไร

อฟท์แวร์ออกมา แล้วไม่สามารถนำขายที่อื่นนะครับ cost มันค่อนข้างจะสูง ซอฟท์แวร์ไม่ว่าประเทศไหน cost มันจะเท่า ๆ กัน เมืองนอกอาจจะแพงขึ้นมานิดหนึ่งเพราะค่าจ้างแคลากรสูง แต่ในลักษณะต่อชั่วโมงหรือต่องานทั้งหมดจะประมาณเท่ากัน ความต้องการของ ๆ เมืองไทยเอง ค่อนข้างน้อยจะเกต ได้จากของฟิลิปส์ที่เราทำ system ร ออกมาใส่ภาษาไทยลงในโอเอสทำอะไร อง ๆ พวกนี้ ยอดขายจะสู้ของชาวบ้านไม่ได้ คาจะค่อนข้างสูงกว่า ซึ่งผิดกับของไอบีเอ็มหรือของแอปเปิ้ลซึ่งทำออกมาชุดเดียวขายได้ วโลก อันนี้เป็นจุดสำคัญอันหนึ่งที่ทำให้ตสาหกรรมในบ้านเราไม่เจริญ แต่ถ้าทำภาษาอังกฤษอย่างเดียวตลาดคอมพิวเตอร์องไทยก็ไม่ยอมรับ

มโคร : คุณคมสันต์ ตั้งราคาซอฟท์แวร์ภาษาไทยของที่นี้ไว้อย่างไรครับ

ณคมสันต์ : *การทำซอฟท์แวร์ภาษาไทย ไม่ทราบว่าแต่ละคนทำโดยถูกต้องตามหมายหรือเปล่า คือเอาของเขามาดัดแปลงใส่อะไรลงไป สำหรับของเรานี้ เขาเรียกสิทธิบัตรหรือลิขสิทธิ์ สิทธิบัตรนี้ก็คือ พวกอส (operating system) ต่าง ๆ เหล่านี้ มีการดัดแปลงเกิน 80% เราจะไม่ถูกฟ้องะเมือง ไทยเราเรื่องลิขสิทธิ์ไม่เหมือนกับงได้หวัน เรื่องลิขสิทธิ์เกี่ยวกับหนังสือ วิดีโอฟท์แวร์เหล่านี้ กระทรวงศึกษาของเรายังไม่ได้คิดทำเพราะเขาคิดว่าเป็นประเทศกำลังพัฒนา ดังนั้นเรื่องลิขสิทธิ์สำหรับบ้านเราก็ยังไม่ชัดเจนเท่าที่ควร เราจึงหันมาทำอักขระลิขิตโดยเขียนโปรแกรมขึ้นมาเอง ไม่ได้ทำบนแพ็คเกจสแตนดาร์ดตัวใดตัวหนึ่ง นอกจากนั้นเรายังทำข้อมูลลิขิต ทำด้วยดีเบส และแผนลิขิตทำบนสเปรดชีทและรัตนลิขิตเป็นดีเบสผสมสเปรดชีท สำหรับอักขระลิขิตนี้ ผมตั้งราคาไว้ 5,000 บาท ซึ่ง 5,000 บาทนี้ ไม่มีใครยอมจ่ายเงิน อย่างที่ผมบอกไว้นะ จะไม่มีใครยอมเสียเงินซื้อซอฟท์แวร์ ปกติเราจะขายเป็นซอฟท์แวร์พร้อมกับเครื่องไปเลย

ไมโคร : คุณคมสันต์ครับ ราคาที่ตั้งไว้เหมาะสมกับที่ลงทุนไว้หรือเปล่า

คุณคมสันต์ : *ถ้าหากพูดถึงความเหมาะสมกับที่ลงทุนมันไม่เหมาะสมเพราะว่า การลงทุนของโปรแกรมแต่ละโปรแกรมจะต้องใช้จ่ายเงินราว ๆ 300,000-500,000 บาท จะไม่หนีประมาณเท่านี้ แพ็คเกจ ๆ หนึ่งเรานำมาขายหนึ่งหมื่นกว่าบาทก็ลำบากเหมือนกัน แต่ว่าก็ต้องทำเพราะว่าจะได้มาขายกับคอมพิวเตอร์ของเราได้ คนขายคอมพิวเตอร์ไม่ใช่จะขายแต่เฉพาะฮาร์ดแวร์อย่างเดียว จะต้องขายซอฟท์แวร์ด้วย*

ไมโคร : ฟังจากคุณคมสันต์แล้วรู้สึกว่าทำซอฟท์แวร์ภาษาไทยออกมาขายนี้ มันไม่คุ้มทุนเลย ไม่ทราบว่ามีหลักเกณฑ์ในการตั้งราคากันอย่างไรบ้างครับ

คุณคมสันต์ : *ก็เราคิดว่า สมมุติว่าเราต้องลงทุนไป 3 แสนบาท เราก็จะพยายามขายให้คุ้มทุนราว ๆ สัก 20 แผ่นดิสค์ แล้วเอา 20 ตัวนี้เป็นตัวหาร ก็จะตกราวประมาณ 15,000 บาท เราก็ตั้งราคาขายประมาณนี้ ส่วนกำไรจากซอฟท์แวร์ตัวนี้ค่อนข้างน้อย เนื่องจากว่าราคามันสูงอยู่ก็มีกำไรบ้างนิดหน่อย*

ไมโคร : คุณคมสันต์มีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับซอฟท์แวร์ในเมืองไทยขณะนี้ครับ

คุณคมสันต์ : *อันนี้ผมขอแยกเป็น 2 ประเภท คือ อันแรก แพ็คเกจมาตรฐานจากเมืองนอก รู้สึกว่าบางอย่างจะไม่เหมาะสมกับเมืองไทยเท่าไร อย่างเช่น โปรแกรมด้านธุรกิจเขาก็มี G/L, payroll ต่าง ๆ พวกนี้ก็ค่อนข้างจะใช้งานได้ แต่ผู้ใช้จะต้องปรับปรุงตัวให้เข้ากับซอฟท์แวร์เหล่านี้ ส่วนจะเอาผู้ใช้เป็นหลักไม่ได้ ยิ่งโปรแกรม payroll ซึ่งใช้ไม่ได้เลย เพราะระบบภาษีของเมืองไทยกับเมืองนอกคนละเรื่องกันเลย อีกอันหนึ่งก็คือแพ็คเกจเฉพาะงาน เป็นโปรแกรมซึ่งมีซอฟท์แวร์เฮาส์หรือโปรแกรมเมอร์สำรวจความต้องการของผู้ใช้ ซึ่งอันนี้ผู้ใช้จะต้องให้โปรแกรมเมอร์ทั้งหลายเขียนซอฟท์แวร์ให้ใช้ตามความเหมาะสมของธุรกิจนั้นได้ แต่ว่าราคาของซอฟท์แวร์ต่าง ๆ เหล่านี้ค่อนข้างจะแพงพอสมควร*

ไมโคร : สุดท้ายนี้ คุณคมสันต์จะมีอะไรเป็นข้อคิดที่จะฝากถึงผู้อ่านบ้างครับ

คุณคมสันต์ : *สำหรับซอฟท์แวร์ภาษาไทยตามความคิดส่วนตัวผมคิดว่า ในงานส่วนตัวแล้วไม่คิดว่าจะมีความจำเป็น แต่ในทางราชการหรือบริษัทร้านค้า คงจะมีความจำเป็นในการเก็บบันทึกข้อมูล ในการเลือกซื้อผมแนะนำให้ดูบริการหลังการขาย เพราะซอฟท์แวร์ต่าง ๆ เหล่านี้การจะสั่งให้ทำงานต่าง ๆ ก็คงจะคล้าย ๆ กัน แต่ลักษณะที่ว่าถ้าเราเจอบักทางผู้ขายจะบริการเราได้หรือไม่เพียงไร เพราะซอฟท์แวร์ที่เขียนขึ้นมา จะมีบักกันทั้งนั้น* ■

ฤทธิรงค์ ภูพานทอง

ตำแหน่ง **ผู้จัดการฝ่ายการตลาด**
บริษัท ถาวรคอมพิวเตอร์ จำกัด

ทะเลาะกันเกือบตาย ในที่สุดก็เลือกเฮอร์คิว-ลิสต์การ์ด ทำกราฟิกได้ คนที่ทำฮาร์ดแวร์ตอนแรกเขาจะเอาไอบีเอ็มโมโนโครมธรรมดาเพราะทำได้ง่าย แต่มาเลือกเฮอร์คิวลิสต์การ์ดเพราะต้องการให้มี graphic feature อยู่

ไมโคร : คุณฤทธิรงค์ พอจะบอกเหตุจูงใจในการทำซอฟท์แวร์ภาษาไทย โดยยึดแบบอย่างเวิร์ดรามาได้หรือไม่

คุณฤทธิรงค์ : *ภาษาไทยที่เราพัฒนามีวัตถุประสงค์คือ หนึ่ง เป้าหมายเราต้องเสร็จ 3 ตัวเมน คือ เวิร์ดโปรเซสซิ่ง โลตัส และดีเบสทรี ส่วนที่เหลือพวกคอมพายเลอร์ภาษาต่างๆทุกภาษาเรา support หมด แล้วก็ application ของเราเอง เราจะต้อง support ทั้ง 8 ตัว ถ้าจะถามว่าเรามีเหตุจูงใจในการทำเวิร์ดโปรเซสซิ่งอย่างเวิร์ดรามา ก็พอจะบอกได้ว่า ที่ผ่านมาในเครื่อง 8 บิท เวิร์ดรามามีบักน้อยที่สุด และมีเอกสารสมบูรณ์ที่สุด ที่นี่เราเน้นเรื่องคู่มือเรื่องเอกสารมาก เรามีข้อมูลตั้งแต่เวอร์ชันแรกจนถึงใหม่สุด ดังนั้นเราจึงยึดแบบอย่างของเวิร์ดรามา*

ไมโคร : อุปสรรคที่พบมาในระยะพัฒนาภาษาไทยมีอะไรบ้างครับ

คุณฤทธิรงค์ : *มีมากมายมหาศาล เราเริ่มพัฒนาภาษาไทยกว่าจะรวมทีมกันได้ก็ตกประมาณเดือนสิงหาคม 27 ปัญหาแรกสุดก็คือ ฮาร์ดแวร์ เราต้องออกแบบฮาร์ดแวร์ให้สมบูรณ์ก่อน ก็มาเลือกว่าจะใช้ฮาร์ดแวร์ตัวไหน ทะเลาะกันเกือบตาย ในที่สุดก็เลือกเฮอร์คิวลิสต์การ์ด ทำกราฟิกได้ คนที่ทำฮาร์ดแวร์ตอนแรกเขาจะเอาไอบีเอ็มโมโนโครมธรรมดาเพราะทำได้ง่าย แต่มาเลือกเฮอร์คิว-ลิสต์การ์ดเพราะต้องการให้มี graphic feature อยู่ เพราะขณะนั้นเอสซีทีออกภาษาไทย 25 บรรทัดมาแล้ว ซึ่งถ้าเราออกไปอีกก็จะเหมือนเขา เราก็เลยทำบนโมโนโครมกราฟิก เฉพาะการปรับปรุงแก้ไขให้สามารถทำภาษาไทยบนการ์ดนี้ได้ก็ตก 3 เดือน ในช่วงนั้นเราต้องมีการศึกษาติดต่อบุคลากรที่มีความรู้มาช่วย รวมทั้งการปรึกษาขอทีมวิศวกรจากไต้หวัน หมดเงินไปเยอะก็ไม่สามารถจะแก้ไขปัญหาบางอย่าง ในที่สุดได้ขอความช่วยเหลือจาก อ.ยืน และอ.บุญเลิศ จนทำให้เราสำเร็จได้ด้วยดี*

ไมโคร : สำหรับหลักเกณฑ์ในการวางราคาซอฟท์แวร์ตัวนี้จะตั้งไว้อย่างไรครับ

คุณฤทธิรงค์ : *ถ้าเป็นลูกค้าของบริษัท เราขายโดยที่ว่า ถ้าคุณเอาการ์ดโมโนโครมของคุณมาจะเสียแค่ 5,000 บาท แล้วใส่ pickey back ไปให้ แต่ถ้าไม่มีการ์ดคุณจะต้องซื้อใหม่หมด 8,000 บาท ปกติการ์ดเฮอร์คิวลิสต์เราขาย 4,000 บาท*

ไมโคร : ค่าใช้จ่ายในการทำซอฟท์แวร์ภาษาไทยของคุณฤทธิรงค์มีอะไรบ้างครับ

คุณฤทธิรงค์ : *โปรแกรมๆหนึ่งผมใช้คนห 3 คน เงินเดือนอย่างต่ำที่สุดเลยก็ 5,000 บา 3 คนก็ 15,000 บาท ที่จริงก็ต้องเผื่อ Syste Analysis อีก 12,000 บาท 1 คน สมมติผมร งานมา 100,000 บาท ที่จริงเราจะได้รับมา กี่หมื่นเท่านั้น 3 คนก็ตกเวลา 3 เดือน 45,0 บาท ไม่รวมค่าเครื่องที่เสียไปเครื่องๆ หนึ่งร พริ้นเตอร์เราให้เช่ากัน 5,000 บาทต่อเดือ 3 คน 3 เดือน ก็เป็น 45,000 บาท 2 อย่างก็เป็ 90,000 บาทแล้ว ยังไม่รวมค่าคอมมิชชั่นที่ โปรแกรมเมอร์อีก 5-10% รวมๆแล้วไม่ อะไรเลย*

ไมโคร : ทำไมในเมื่อทำซอฟท์แวร์แล้ว ไม่ค่อยจะคุ้มค่าเหนื่อย แล้วยังคงมีการผลิ ซอฟท์แวร์ออกมาอีก

คุณฤทธิรงค์ : *ผมอยากจะให้คนไทย คอมพิวเตอร์อย่างทั่วถึงและมีซอฟท์แวร์ที่ดีๆ ใช้งาน แม้บริษัทจะมีรายได้ไม่คุ้มกับที่ลง ก็ตาม ผมก็ยินดีที่จะทำต่อไป สักวันหนึ่งเ คงยอมรับ พิสูจน์ได้จากการที่ผมขึ้นรา ซอฟท์แวร์ปีละ 100% ทุกปี ความยอมรับ จะต้องมากขึ้น*

ไมโคร : คุณฤทธิรงค์คงพอจะให้คำแนะ ได้ว่า ผู้ใช้จะหาซื้อซอฟท์แวร์ที่ดีเขาควร ดูอะไรบ้าง

ณฤทธิรงค์ : *ดูเอกสารครับ ดูคู่มือว่ามีเอกสารครบไหม เพราะบริษัทไหนก็ตามไม่มีเอกสารเนี่ย โปรแกรมเขาจะตาย เพราะคู่มือการใช้งานหรือเอกสารนั้นจะเป็นสิ่งเดียวที่จับต้องได้ แต่ถ้าคุณบอกว่าไปดูชิความมั่นคงบริษัทเขาเป็นยังไง ไปดูชิโปรแกรมเมอร์เขามีประสบการณ์ขนาดไหน ไปดูชิเขาใช้คนสักกี่คน ผมว่าค่อนข้างจะเป็นหฤษฎีไปหน่อย*

ไมโคร : คุณณฤทธิรงค์คิดว่าราคาที่ตั้งเอาไว้จะแพงไปหรือถูกไปสำหรับผู้ซื้อ เมื่อเปรียบเทียบกับในท้องตลาด

ณฤทธิรงค์ : *คิดว่าราคาขนาดนี้ ผู้ใช้คงจะยอมรับไว้ ที่จริงเราควรจะขายเป็นหมื่นสำหรับเวิร์คคอมพิวเตอร์ คนที่จะมาจ่ายเงินให้เครื่องเวิร์คคอมพิวเตอร์ 3 หมื่นบาท อาจจะยอมรับได้ แต่ถ้าเป็นไอบีเอ็มเครื่องราคาแสนบาทที่ซื้อซอฟท์แวร์สักหมื่นหนึ่งก็คงจะไม่เป็นไร เป็นสิ่งที่จำกัดให้เราลงราคาแค่ 5,000 บาท ราคาขนาด 10% ของราคาเครื่องก็คงน่าจะยอมรับได้ ส่วนในท้องตลาดราคาของซอฟท์แวร์บางข้างจะสูง เพราะเขา base on เครื่องไอบีเอ็ม เช่น เอสซีที สหวิริยาฯ เพราะฉะนั้นในการวางราคา ซอฟท์แวร์ จะต้องดูราคาของฮาร์ดแวร์และราคาซอฟท์แวร์ในท้องตลาด*

ไมโคร : สุดท้ายนี้คุณณฤทธิรงค์จะมีอะไรพูดในฐานะผู้ผลิตคนหนึ่งเพื่อวงการคอมพิวเตอร์บ้านเรา

ณฤทธิรงค์ : *คืออย่างงี้ ผู้ผลิตควรจะมาคุยกันอยู่กลุ่มเดียวกัน เพราะทุกคนมีวัตถุประสงค์ที่เป้าหมายอันนี้ทั้งนั้น เพราะการให้ซื้อเครื่องตัวเองมี เวิร์คโปรเซสซิ่ง โลตัส ดีเบสทรี ซื้อเครื่องตัวเองกันทั้งนั้น ถ้าทุกคนมาร่วมมืออยู่ในหน่วยงานกลาง มาแข่งกัน ไม่แชร์ก็ได้ รัฐบาลอาจจะมา support หน่วยงานกลางอันใดอันหนึ่งอย่างที่ไต้หวัน รัฐบาลตั้งหน่วยงานกลางจ้างเก่งๆมาวิจัย 50 คน ใครอยากได้เรื่องอะไรไปแจ้งไว้หน่วยงานนี้ก็จะพิจารณาว่าออกเรื่องอะไรไป ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วคุณจะเจอว่าในท้องตลาดจะมีภาษาไทยถึง 10-20 มันน่าจะเป็นอย่างนี้* ■

ดิศพันธ์ ทองอุปการ

ตำแหน่ง **ผู้จัดการฝ่ายจัดวางระบบและบริการ** *บริษัทอินโนเวชั่นคอร์ปอเรชั่น จำกัด*

ไมโคร : ขอเรียนถามคุณดิศพันธ์เกี่ยวกับความเป็นมาของการพัฒนาภาษาไทยบนเครื่องคอมพิวเตอร์ ของบริษัทอินโนเวชั่นครับ

คุณดิศพันธ์ : *เมื่อ 3 ปีก่อน บริษัทซึ่งเป็นตัวแทนจำหน่ายเครื่องมินิคอมพิวเตอร์ยี่ห้อ WANG ได้ร่วมมือกับบริษัท WANG ภาคพื้นเอเชีย พัฒนาภาษาไทยบนเครื่อง WANG เป็นซอฟท์แวร์เวิร์คโปรเซสซิ่งภาษาไทยที่ถูก modify มาจากเวิร์คโปรเซสซิ่งภาษาอารบิค ใช้เวลาทำ 2 เดือนกว่าๆจึงสำเร็จ ลักษณะของซอฟท์แวร์เป็นระบบมัลติยูสเซอร์ ซิสเตมส์ ต่อมาก็มีการพัฒนาภาษาไทยบนเครื่องพีซี เป็นเวิร์คโปรเซสเซอร์เช่นเดียวกัน ซึ่งพึ่งจะเสร็จเมื่อเดือนธันวาคม ปี 2528 นี้เอง ตลอดการพัฒนาเราได้รับความช่วยเหลือจากบริษัท WANG เป็นอย่างดี*

ไมโคร : คุณดิศพันธ์มีเหตุจูงใจอะไรที่เป็นสาเหตุให้มีการทำภาษาไทยขึ้นมาครับ

คุณดิศพันธ์ : *เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วที่ในเมืองไทยภาษาพูดหรือภาษาราชการเราใช้เป็นภาษาไทย ดังนั้นบริษัทจึงจำเป็นจะต้องผลิตเวิร์คโปรเซสเซอร์ภาษาไทยออกมา*

ไมโคร : ตลอดเวลาที่มีการพัฒนาซอฟท์แวร์ภาษาไทย มีปัญหาหรืออุปสรรคอะไรบ้างครับ

คุณดิศพันธ์ : *ก็มีพอสมควร ประการสำคัญก็คือ การพัฒนาภาษาไทยในเมืองไทยนั้นแย่มาก คือเราไม่มีบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการพัฒนาภาษาไทยบนระบบใหญ่ๆมาก่อน ประการที่สองในการที่จะเขียนซอฟท์แวร์ application ใหญ่ๆจริงที่เขียนโค้ด 3 หมื่นบรรทัดขึ้นไป ในเมืองไทยนี้ยากแล้ว เพราะคุณไม่มี tool พอที่จะรู้ว่าอะไรที่มันเกิดขึ้นในสิ่งที่คุณคิดนั้น มันไม่มี tool ที่จะลงไปในนั้น ตอนที่ผมทำอยู่เมืองนอกเขามี provide utility ที่จะทำให้คุณเขียนโปรแกรมได้อย่างง่าย หรือทดสอบข้อผิดพลาดอะไรก็ได้อย่างรวดเร็ว ส่วนในบ้านเราเวลาจะหาบักในโปรแกรมเราใช้ภาษาเครื่องทำ debugged ทำให้เวลาในการทำงานมากขึ้น ส่วนปัญหาบุคลากรเราสามารถฝึกขึ้นมาได้ แต่ software tool มันก็หายาก จะต้องได้รับความช่วยเหลือจากที่อื่น ดังนั้นค่าใช้จ่ายจะสูงมาก การที่จะให้ผู้ใช้ซื้อ*

> *ประการสำคัญคือ การพัฒนาภาษาไทยในเมืองไทยนั้นยากมาก คือเราไม่มีบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการพัฒนาภาษาไทยบนระบบใหญ่ ๆ มาก่อน*

แต่ดิสเกตต์มาแผ่นหนึ่งในราคาที่แพงมาก มันก็ไม่ค่อยจะยุติธรรมนักในแง่ของคนที่จะจ่ายเงินซื้อ

ไมโคร : จากการทำภาษาไทยของบริษัทอินโนเวชั่นนั้น จะต่างจากของที่อื่นๆคือภาษาที่นี่จะทำบนเครื่องมินิซึ่งเป็นเครื่องทำเวิร์ดโปรเซสเซอร์โดยเฉพาะ ดังนั้นในการขายก็คงจะขายทั้งซอฟท์แวร์และเครื่องไปพร้อมกัน โดยปกติจะขายในราคาเท่าไรครับ

คุณดิศพันธ์ : *เราจะขายในราคามาตรฐานของ WANG คือเครื่อง WANG ขายเท่าไร เราขายเท่านั้น พร้อมเวิร์ดโปรเซสซิ่งภาษาไทย พร้อมสรรพ มันเป็นมัลติยูสเซอร์ซิสเตมส์ พร้อมพริ้นเตอร์ด้วย 2 workstation ราคาราวๆ 5 แสนบาท รวมทั้งการบริการต่างๆที่ WANG จัดไว้ให้ลูกค้าทั้งหมด*

ไมโคร : เวิร์ดโปรเซสเซอร์ภาษาไทยบนเครื่องพีซีตั้งไว้เท่าไร มีหลักเกณฑ์ในการตั้งราคาอย่างไร

คุณดิศพันธ์ : *สำหรับเวิร์ดโปรเซสเซอร์ภาษาไทยบนเครื่องพีซีนี้ เพิ่งจะเสร็จและอยู่ในช่วงทดสอบ(data test) เรื่องราคาคงมีแน่ๆ สำหรับตัวนี้ แต่ผมคงบอกไม่ได้ WANG ภาคพื้นเอเชียคงจะเป็นคนตั้งราคา บำรุงรักษา และให้บริการต่อไปจากผม ผลิตภัณฑ์นี้ไม่ได้เป็นภาษาเดียวเสียแล้ว ยังเป็นภาษาพม่าและศรีลังกา เพราะฉะนั้นความรับผิดชอบจะอยู่ที่ WANG ภาคพื้นเอเชีย*

ไมโคร : คุณดิศพันธ์จะมีหลักการหรือวิธีการ เพื่อแนะนำผู้ใช้ให้เลือกซื้อซอฟท์แวร์ภาษาไทยอย่างไร

คุณดิศพันธ์ : *ในแง่ซอฟท์แวร์ภาษาไทยจริงๆแล้ว ในแง่ของบริษัทคุณจะต้องคิดถึงหลายอย่าง ไม่ใช่แต่ซอฟท์แวร์อย่างเดียว ซอฟท์แวร์ภาษาไทยสนองความต้องการของคุณได้หรือไม่ การที่จะฝึกคนขึ้นมาใช้ซอฟท์แวร์นี้ ใช้เวลานานแค่ไหนเขาจะรู้ความยากง่ายในการใช้งานเป็นอย่างไร เช่นคุณซื้อเครื่องมินิมาเครื่องหนึ่ง คุณจ้างคนมาใช้ทำงานให้คุณ*

> *ทั้ง ๆ ที่จริง ๆ แล้วไอ้เศษเหล็กเศษโลหะเหล่านี้จะใช้กาวไม่ได้เลย จะซื้อมากี่สิบล้านก็ตาม สิ่งที่ทำให้มันมีค่าก็คือซอฟท์แวร์*

ใช้แพ็คเกจภาษาไทยจนคล่องแล้ว และคนอื่นไม่ได้ใช้เลยเพราะใช้ยาก ใช้เป็นอยู่คนเดียว หลังจาก 8 ปีแล้ว งานทุกอย่างอยู่ในเครื่องหมดแล้วและคนนี้ลาออก คุณจะเจอปัญหาอย่างมากที่จะฝึกคนขึ้นมาใช้ซอฟท์แวร์นี้ใหม่ ดังนั้นซอฟท์แวร์ภาษาไทยที่ดีอีกอย่างคือจะต้องใช้งานได้ง่าย

ไมโคร : ปัจจุบันรัฐบาลให้การส่งเสริมในการผลิตซอฟท์แวร์ภาษาไทยมากน้อยแค่ไหน และควรจะให้การสนับสนุนด้านไหนมากน้อยอย่างไร เพื่อความเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมซอฟท์แวร์บ้านเรา

คุณดิศพันธ์ : *อันนี้มันพูดยากนะครับ ไม่ใช่ในแง่ของรัฐบาลอย่างเดียวที่จะทำอะไรได้ มันขึ้นอยู่กับอะไรหลายๆอย่าง การที่อุตสาหกรรมซอฟท์แวร์จะเจริญเติบโตได้ก็อยู่ที่กำลังซื้อของคนด้วย อย่างเช่น อเมริกาหรือยุโรป คุณเขียนแพ็คเกจขายคุณทำได้ เพราะคนมีกำลังซื้อ แต่ในเมืองไทยจะเขียนแพ็คเกจขายคุณก็ขายได้ไม่มาก เพราะมีคอมพิวเตอร์ไม่มาก และคนที่ซื้อคอมพิวเตอร์แล้วก็ไม่อยากจะซื้อเสียเงินซื้อแพ็คเกจอีก ตามความคิดของผม ถ้าคิดจะทำแพ็คเกจขายเฉพาะในเมืองไทยอย่างเดียวคงจะอยู่ไม่ได้ รัฐบาลจะส่งเสริมก็คือสนับสนุนให้ทำเป็นโครงสร้างหรืออะไรต่างๆ ให้สามารถใช้กับภาษาอื่นๆได้ด้วย และต้องสนับสนุนอุตสาหกรรมซอฟท์แวร์เพื่อการส่งอ*
และมีบางส่วนใช้ในประเทศ

ไมโคร : ปัจจุบันผู้ผลิตซอฟท์แวร์ทั่ว
มักจะเจอปัญหาในการถูกก๊อบปี้ ไม่ทราบ
ทางคุณดิศพันธ์มีความเห็นอย่างไร

คุณดิศพันธ์ : *ก็มีรู้สึกแน่ๆในแง่ของ*
เขียนซอฟท์แวร์ แต่อันนี้มันสามารถควบคุม
คือ ทันทีที่ซอฟท์แวร์ที่มีคุณภาพออกมาแ
หากเป็นการพัฒนาขึ้นในประเทศเราทั้งห
เราสามารถควบคุมได้ระดับหนึ่ง ถ้าซอฟท์
ของคุณมีคุณภาพใครก๊อบปี้ของคุณได้ก็
แต่ถ้ามีการ upgrage มีการเปลี่ยนแปลงอะ
ขึ้นมา ผมก็ส่งให้คนที่ซื้อของผม โอเค! เขาจ
จะเอาไปให้ก๊อบปี้อีกก็จริง แต่ถ้าผมรู้เข้าต่อ
เมื่อมีการ upgrage ขึ้นผมก็ไม่ส่งให้คุณ
ที่สำคัญก็คือ คุณจะต้องทำซอฟท์แวร์ที่ตล
ยอมรับเสียก่อนคือ มีคุณภาพ

ไมโคร : คุณดิศพันธ์เป็นผู้หนึ่งที่อยู่
วงการคอมพิวเตอร์มานาน จะมีอะไรกฝ
ากถึงผู้อ่านบ้างครับ

คุณดิศพันธ์ : *คนไทยเราให้ความส*
เรื่องซอฟท์แวร์กันน้อยไปหน่อย ทั้งๆที่จ
แล้ว ไอ้เศษเหล็กเศษโลหะเหล่านี้จะใช้การไ
เลย จะซื้อมากี่สิบล้านก็ตาม สิ่งที่ทำให้มั
ค่าก็คือซอฟท์แวร์ เพราะฉะนั้นผมมีความ
ว่า คนที่ซื้อคอมพิวเตอร์ทุกคนควรจะพิจาร
ให้ลึกซึ้งในแง่ของซอฟท์แวร์ด้วย ■

รวัช ปุณยกนก

แหน่ง ผู้จัดการ บริษัท กนกสิน เอ็กซปอร์ต ปอร์ต จำกัด

โคร : ขอเรียนถามคุณธวัชว่า ทางบริษัท ารพัฒนาภาษาไทยบนเครื่องคอมพิวเตอร์ นานแล้วหรือยังครับ

ณธวัช : *ขอเกริ่นความเป็นมาของบริษัท ฟังนิดหนึ่งนะครับ เดิมทีบริษัท กนกสิน นบริษัทตัวแทนจำหน่ายสินค้าภายใต้ยี่ห้อ EMOREX ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่ไอบีเอ็ม ได้วางจำหน่ายในห้องตลาด ซึ่งมีทั้งจอ พ์เทอร์มินัล ดิสค์ไดรฟ์ ดิสเกตต์ และขาย ื่องคอมพิวเตอร์ ปีนี้เป็นปีที่ 10 ของบริษัท ำเนินกิจการมานานแล้ว และได้เริ่มพัฒนา ษาไทยบนเครื่องคอมพิวเตอร์เมื่อประมาณ ปีที่ผ่านมา โดยทำบนจอดัมพ์เทอร์มินัล แล้ว ไปใช้กับเครื่องไอบีเอ็ม ซิสเต็มส์ 36 และ หรือบนเครื่องเมนเฟรม*

โคร : ทางบริษัทมีเหตุจูงใจอะไร ที่ พัฒนาภาษาไทยบนเครื่องคอมพิวเตอร์ มาครับ

ณธวัช : *เนื่องจากบริษัทของเรามีโปรดักซ์ กับไอบีเอ็ม แต่เนื่องจากจอภาพของเรา ต่างกับไอบีเอ็ม ดังนั้นเมื่อมีการพัฒนา ษาไทยเกิดขึ้น เราก็คิดทำภาษาไทยของเรา ให้เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง โดยทำเป็น 24 บรรทัดบนดัมพ์เทอร์มินัลของ MEMOREX*

ไมโคร : บริษัทกำหนดหลักเกณฑ์ในการตั้งราคาขายซอฟท์แวร์ภาษาไทยพร้อมดัมพ์เทอร์มินัลอย่างไรครับ

คุณธวัช : *เราจะขายถูกกว่าไอบีเอ็ม 20% ขึ้นอยู่กับที่เขาสั่งเรา ตอนนั้นใหม่ๆผมขายพร้อมเทอร์มินัล เจ็ดหมื่นกว่าบาท พอไอบีเอ็มประกาศลดราคา ผมก็ลดราคาตามมาเหลือหกหมื่นกว่า ต่อไปถ้ามีการลดราคาอีก ก็คงจะเหลือสักห้าหมื่นกว่าบาท อาจจะต้องเป็นแบบนั้น!*

ไมโคร : เท่าที่ผ่านมา ในการพัฒนาภาษาไทยบนเครื่องคอมพิวเตอร์มีอุปสรรคอะไรบ้างครับ

คุณธวัช : *อุปสรรคเราไม่ค่อยจะมี เพราะเรามีบุคลากรที่ชำนาญงานที่เคยพัฒนาภาษาไทยให้กับไอบีเอ็มมาก่อน และอีกอย่างหนึ่งก็คือ เราพยายามทำภาษาไทยโดยใช้ซอฟท์แวร์เป็นภาษาอังกฤษ ไม่ได้ไปยุ่งกับการแก้โปรแกรมมากนัก เราจะแก้ที่ฮาร์ดแวร์มากกว่า*

ไมโคร : ในฐานะที่คุณธวัชคงจะมีประสบการณ์ในการขายซอฟท์แวร์ภาษาไทยมานานพอสมควร จะมีคำแนะนำอะไรบ้างที่จะช่วยบอกว่า เราจะเลือกซื้อซอฟท์แวร์ภาษาไทยที่ดีได้อย่างไร

คุณธวัช : *ขึ้นอยู่กับลูกค้า ลูกค้าบางคนเชื่อถือในบริษัทผู้ผลิตรายใหญ่ ก็มักจะต้องเสียเงินมากในการซื้อซอฟท์แวร์ แต่ลูกค้าบางคนก็พอใจในตัวซอฟท์แวร์จากบริษัทรายไม่ใหญ่นัก แต่เมื่อได้ลองใช้ดูก็เกิดความพอใจก็ซื้อไปใช้เลยก็มีมาก ดังนั้นซอฟท์แวร์ดีๆไม่ใช่ว่าจะต้องซื้อจากบริษัทที่ใหญ่โตเสมอไป บริษัทเล็กๆเขามีบุคลากรที่เขียนซอฟท์แวร์ได้ดีมีถมเถไปครับ*

ไมโคร : คุณธวัชก็คงจะเคยทราบปัญหาอันหนึ่งที่มีผลในการพัฒนาซอฟท์แวร์ในบ้านเรา ก็คือการก๊อบปี้ ไม่ทราบว่าคุณธวัชมีความคิดเห็นในเรื่องนี้อย่างไร

คุณธวัช : *เรื่องการป้องกันการก๊อบปี้เราเองก็เตรียมตัวไว้เหมือนกัน เพราะต่อไปเราก็จะทำการพัฒนาภาษาไทยบนเครื่องไมโครออกมา เราจะทำบนฮาร์ดแวร์เสียส่วนมาก เพราะฮาร์ดแวร์นี้ก๊อบปี้ยากหน่อย บนซอฟท์แวร์นี้ก๊อบปี้กันง่าย แต่ที่สำคัญก็คือคนเรามันต้องมีศักดิ์ศรีของตัวเอง คนที่คอยทำการก๊อบปี้คนอื่นนั้น แสดงว่าตัวเองไม่มีศักดิ์ศรีอยู่เลย หากคำนึงส่วนนี้ให้มากการก๊อบปี้ก็จะไม่เกิดขึ้น*

เราจะทำบนฮาร์ดแวร์เสียส่วนมาก เพราะฮาร์ดแวร์นี้ก๊อบปี้ยากหน่อย บนซอฟท์แวร์นี้ก๊อบปี้กันง่าย แต่ที่สำคัญก็คือคนเรามักต้องมีศักดิ์ศรีของตัวเอง คนที่คอยทำการก๊อบปี้คนอื่นนั้น แสดงว่าตัวเองไม่มีศักดิ์ศรีอยู่เลย

ไมโคร : ถ้าคุณธวัชทำภาษาไทยบนไมโครเสร็จแล้ว คิดว่าจะตั้งราคาสักเท่าไรจึงจะเหมาะสม

คุณธวัช : *ก็คงต้องดูว่าราคาในตลาดตอนนั้นมีราคาขายกันสักเท่าไรก่อน*

ไมโคร : สุดท้ายนี้คุณธวัชจะมีอะไรฝากเป็นข้อคิด ถึงผู้ที่อยู่ในวงการคอมพิวเตอร์เมืองไทยไหมครับ

คุณธวัช : *ก่อนอื่นผมอยากจะขอให้ผู้ผลิตทุกบริษัทควรจะหันหน้าเข้าร่วมปรึกษาหารือกัน เพื่อให้ออกมาเป็นรหัสภาษาไทยบนเครื่องไมโครมาตรฐานเดียวกัน เพื่อประโยชน์ของผู้ใช้โดยตรงดีกว่าที่ต่างคนต่างก็ทำของตัวเองออกมา ซึ่งหากมีการร่วมมือระหว่างผู้ผลิตจริงๆแล้ว จะก่อประโยชน์ให้แก่วงการคอมพิวเตอร์บ้านเราอย่างมหาศาล* ■

ไมโคร : ขอเรียนถามคุณสมชัยว่า ในเชิงทางการค้าแล้ว บริษัทมีนโยบายในการขายซอฟท์แวร์ภาษาไทยอย่างไรครับ

คุณสมชัย : *ก่อนอื่นต้องขอเรียนว่า บริการของเราจะไม่เหมือนที่อื่น จะบอกว่าเราให้ฟรีเลยก็ได้ เพราะว่าสำหรับลูกค้าที่เราขายฮาร์ดแวร์ให้ เราจะบริการเสริมการขายโดยบริการก๊อบปี้โปรแกรมภาษาไทย พวกเวิร์ดโปรเซสเซอร์ ดีเบสทรีให้ฟรีเลย เนื่องจากมันมีปัญหาเรื่องการก๊อบปี้ ถ้าเราจะขายขึ้นมาก็คงขายไม่ได้ หรือจะขายได้ก็สำหรับลูกค้าบางคน แต่ก็จะมีปัญหาตามมาอีกว่า บางคนต้องซื้อบางคนได้ฟรี ก็เลยตัดปัญหาให้ฟรีไปเลย ไม่ต้องมีใครเสียผลประโยชน์ แต่วิธีการเช่นนี้จะไม่เกิดผลดีแก่ผู้ใช้ในระยะยาว เนื่องจากผู้ทำซอฟท์แวร์ไม่ได้ผลประโยชน์จากการขายซอฟท์แวร์ ดังนั้นการที่จะพยายามปรับปรุงแก้ไขให้ซอฟท์แวร์ดีขึ้นจึงเป็นไปได้น้อย*

ไมโคร : โปรแกรมที่ลูกค้าต้องเสียสตางค์ซื้อจะเป็นโปรแกรมประเภทไหน และซื้อในราคาเท่าไร ที่ทางบริษัทคิดว่าเป็นราคาที่เหมาะสมแล้ว

คุณสมชัย : *สำหรับโปรแกรมที่เราจะคิดเงินกับลูกค้าก็คือ กรณีที่ลูกค้าเขาได้โปรแกรมที่ให้ฟรีประเภทนี้แล้วลูกค้าไม่พอใจ อยากให้พัฒนาให้เหมาะกับงานของเขา เราก็จะบริการให้เขา เช่นเดียวกันก็บวกค่าใช้จ่ายส่วนที่เพิ่มขึ้นด้วย จากประสบการณ์ที่ผ่านมา งาน*
หนึ่งจะใช้เวลามากกว่า 2 เดือน เราจะวิเคราะ
จากงานที่ทำเป็นเวลา และคิดเป็นตัวเงิน
อัตราเดือนละ 1 หมื่นบาทโดยประมาณ
จริงๆแล้วผมว่าถูก เพราะถ้าเป็นค่าจ้างพ
งานอย่างเดียวก็เทบจะหมดแล้ว อันนี้เราถือ
เป็นบริการเสริมการขาย ถ้าหากไม่ได้เป็น
ค้าของเราก็คงไม่สามารถทำให้ในอัตร
ได้ เพราะมีแต่ขาดทุน โดยความเข้าใจของ
ค้าทั่วๆไปที่เตรียมเงินจะซื้อคอมพิวเตอร์ แ
เตรียมเพื่อจะซื้อฮาร์ดแวร์แล้วจบเท่านั้น เขา
ได้เตรียมเผื่อซอฟท์แวร์ ผมก็เห็นใจลูกค้าที่
เขาเสียเงินตั้งแสนหนึ่ง แล้วยังใช้งานอะไร
ได้ ต้องเสียเงินอีกตั้งสามหมื่นเพื่อซื้อซอฟท์แ
อย่างในต่างประเทศนี้ราคาซอฟท์แวร์
แพงกว่าฮาร์ดแวร์เสียด้วยซ้ำ

ไมโคร : อุปสรรคในการทำซอฟท์แวร์ที่ผ่านมามีอะไรบ้างครับ

คุณสมชัย : *ประการแรกก็คือ ราคา ป*
ครั้งลูกค้าจะพยายามจ่ายเงินให้น้อยๆ
ไปบีบเอาราคาถูก ๆ เช่น จะไปจ้างใครทำแ
เขาจะเอา 2 หมื่นแต่จ่ายเขาหนึ่งหมื่นบาท
ต้น ผลก็คือ ทำไม่ได้จริงๆ เขาอาจจะทำไ
สักพักหนึ่ง แต่ในที่สุดเขาก็ทำไม่ได้ ลูก
ไม่ควรจะประหยัดเกินไป ประการที่สอง
ความรับผิดชอบของคนทำโปรแกรม ซึ่งปัญ
นี้ขึ้นอยู่กับตัวบุคคล ■

สมชัย สิทธิชัยศรี

ตำแหน่ง **ผู้จัดการฝ่ายขาย** *แผนกคอมพิวเตอร์ บริษัท ห้างเทพนครพานิชย์ จำกัด*

> *บริการของเราจะไม่เหมือนที่อื่น จะบอกว่าเราให้ฟรีเลยก็ได้ เพราะว่าสำหรับลูกค้าที่เราขายฮาร์ดแวร์ได้ เราจะบริการเสริมการขายโดยบริการก๊อปปี้โปรแกรมภาษาไทย*

ผู้ใช้

อยากจะให้สามารถโหลดเอาโปรแกรมอื่นเข้าไปได้ด้วย เราอยากจะให้โหลดเวิร์ดสตาร์เข้าไปได้บ้าง เพื่อให้โปรแกรมนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และคิดว่าน่าจะมีการคิดคำนวณบนเวิร์ดโปรเซสเซอร์ได้ด้วย

ารุณีย์ สาทรกิจ

หน่ง **เอขานุการ** *บริษัท เคอีซี จำกัด*

โคร : คุณจารุณีย์ เคยใช้ซอฟท์แวร์ษาไทยอะไรมาบ้าง และใช้ในงานด้านครับ

จารุณีย์ : *เคยใช้เวิร์ดโปรเซสเซอร์ภาษาะคะ ใช้ในงานด้านเลขานุการ การัสเปค พิมพ์สัญญา และรายงานของท*

โคร : คุณจารุณีย์คิดว่า ปัจจุบันราคาฟท์แวร์ภาษาไทยถูกหรือแพงไปหรือ

คุณจารุณีย์ : *คิดว่ายังแพงไปค่ะ เวิร์ดโปรเซสเซอร์ไทยบางตัวราคาเกือบหมื่นนะ คิดว่าราคาพอ ๆ กับซื้อเครื่องไมโครได้อีกชุดนะคะ*

ไมโคร : แล้วคิดว่าราคาของซอฟท์แวร์เท่าไรถึงจะพอดี

คุณจารุณีย์ : *ควรจะราคาไม่เกินห้าพันบาท ก็ไม่แน่นะคะ ถ้าราคาสักหมื่นนอกจากจะได้แผ่นดิสเกตต์มา 1 แผ่นแล้ว ยังมีบริการด้านอื่นๆ อีกที่ดูจใจคุ้มกับเงินที่ซื้อมาก็คิดว่าไม่แพง*

ไมโคร : เท่าที่ใช้เวิร์ดโปรเซสเซอร์มานาน คิดว่าผู้ผลิตควรจะเพิ่มเติมอะไรลงไปบนซอฟท์แวร์นี้บ้าง

คุณจารุณีย์ : *อยากให้สามารถโหลดเอาโปรแกรมอื่นเข้าไปได้ด้วย อย่างช่วงนี้เป็นภาษาไทยแล้วต้องการช่วงต่อไปเป็นภาษาอังกฤษ เราก็อยากจะให้โหลดเวิร์ดสตาร์เข้าไปได้บ้าง เพื่อให้โปรแกรมนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และคิดว่าน่าจะมีการคิดคำนวณบนเวิร์ดโปรเซสเซอร์ได้ด้วยก็จะดีไม่น้อย*

ไมโคร : ในปัญหาเรื่องการก๊อบปี้ คุณจารุณีย์มีความคิดเห็นอย่างไรบ้างครับ

คุณจารุณีย์ : *ถ้านึกในแง่ของคนทำก็อยากจะให้ขายซอฟท์แวร์ของตัวเองได้เยอะ ๆ ก็อาจจะมีการล็อกอะไรบางอย่าง เช่น ก๊อบปี้ก็อาจก๊อปปี้ได้บางส่วนไม่ครบหมด ส่วนคนซื้อถ้าได้ก๊อบปี้มาฟรีๆ มันก็ดีนะคะ ถ้าเราซื้อเราเสียเงินเพียง 100-200 เท่านั้นเราก็พอใจไม่ต้องขอเขาก๊อบปี้ ที่สำคัญคือ ซอฟท์แวร์นั้นต้องราคาไม่สูงมากนัก*

ไมโคร : สุดท้ายนี้มีอะไรบ้างครับที่จะกล่าวถึงผู้อ่านและผู้ผลิตซอฟท์แวร์ไทย

คุณจารุณีย์ : *ก็รู้สึกภูมิใจที่เรามีซอฟท์แวร์ภาษาไทยใช้เป็นของเราเอง แต่ก่อนนี้เราใช้คอมพิวเตอร์ก็เป็นภาษาอังกฤษเสียทั้งหมด เดี๋ยวนี้เรามีเวิร์ดโปรเซสเซอร์ที่ผลิตโดยคนไทยได้ดีมาก ก็หวังว่าในอนาคตเราคงจะมีซอฟท์แวร์ภาษาไทยที่ดีๆ ออกมาใช้เยอะกว่าปัจจุบันนี้นะคะ* ■

เพชรินทร์ ปัญญาภาส

ตำแหน่ง **โปรแกรมเมอร์** *ไมโครแล็บ ธ.กสิกรไทย*

ไมโคร : คุณเพชรินทร์เคยใช้ซอฟท์แวร์ภาษาไทยมาก่อนหรือไม่ และซื้อหามาราคาเท่าไรครับ

คุณเพชรินทร์ : *คะ เคยใช้มาก่อน แต่ราคาไม่ทราบค่ะ เพราะไม่ได้เป็นคนจัดหาซื้อมา หัวหน้าเขาเป็นคนซื้อมาให้ใช้คะ*

สิริรัตน์ พรวิชุลดา

ตำแหน่ง โปรแกรมเมอร์ ไมโครแล็บ ธ.กสิกรไทย

อยากจะขอให้ทำการพัฒนาทางด้านเวิร์ดโปรเซสเซอร์มากๆ เพราะมีคนใช้กันมาก รวมถึงความสามารถของโปรแกรม.....

ไมโคร : คุณสิริรัตน์ละครับ เคยใช้ซอฟท์แวร์ภาษาไทยมาก่อนหรือไม่

คุณสิริรัตน์ : *ก็เคยใช้นะคะเป็นประเภทเวิร์ดโปรเซสเซอร์ และโปรแกรมเฉพาะงาน เช่น โปรแกรมคิดล่วงเวลา (OVER TIME) แคชเชียร์ บัญชีฯ*

ไมโคร : คุณเพชรินทร์และคุณสิริรัตน์เท่าที่ใช้ซอฟท์แวร์ภาษาไทยมานะครับ มีส่วนดีที่เปรียบเทียบกับของต่างประเทศได้ชัดเจนอะไรบ้างครับ

คุณเพชรินทร์ : *ตัวหนังสืออ่านได้ง่ายเพราะเป็นภาษาไทย มีฟังก์ชันการใช้งานดูได้ง่าย มีเมนูให้เลือกเยอะและกดเรียกใช้งานได้ทันที*

ไมโคร : คุณสิริรัตน์พอจะเปรียบเทียบซอฟท์แวร์ที่ใช้เมื่อ 5-6ปีก่อนกับในปัจจุบันว่ามีการพัฒนาดีขึ้นมากหรือเปล่าครับ

คุณสิริรัตน์ : *ตามประสบการณ์ที่ผ่านมาในระยะแรกๆที่มีภาษาไทยใช้ในคอมพิวเตอร์นั้น การจัดคำไม่ดีเท่าไร ขั้นตอนการใช้งานก็ค่อนข้างจะยุ่งยาก ผิดกับในปัจจุบันการตัดคำก็ทำได้ดีพอสมควรถึงจะไม่สมบูรณ์ 100% ก็ตาม ขั้นตอนการใช้งานก็ง่ายขึ้นมาก*

ไมโคร : สำหรับคุณเพชรินทร์ล่ะครับ ในซอฟท์แวร์ภาษาไทยเมื่อก่อนกับปัจจุบันต่างกันมากหรือเปล่า

คุณเพชรินทร์ : *ก็ต่างกันนะคะ เมื่อก่อนตอนที่ใช้บนเครื่อง 8 บิทนั้น ภาษาไทยที่ปรากฏบนจอจะเป็นบรรทัดเดียว เช่นเดียวกันกับภาษาขอมซึ่งอ่านยาก เวลาพิมพ์ออกมาก็มีปัญหาอีกเยอะเลย และอีกอย่างคู่มือการใช้โปรแกรมก็มีส่วนสำคัญมากเหมือนกัน โปรแกรมทั่วๆไปมักจะไม่มีคู่มือมาให้ ซึ่งยากต่อการเรียนรู้การใช้งานของโปรแกรมอันนั้น*

ไมโคร : คิดว่าควรจะมีอะไรบ้างที่ควรจะปรับปรุงให้ครบถ้วนขึ้น

คุณเพชรินทร์ : *เท่าที่ผ่านมาเรื่องความเร็วในการแสดงบนจอภาพค่อนข้างจะช้า ถ้าเร็วขึ้นคงจะดีมาก ส่วนการเรียกข้อมูลกลับมาเพื่อต้องการแก้ไขก็ไม่สะดวก เมื่อต้องการจะพิมพ์จากจอออกมาก็รู้สึกว่าจะจัดออกมาค่อยสวยเท่าไร เว้นวรรคตอนท้ายบรรทัดให้ตรงกันก็รู้สึกว่าไม่ค่อยจะตรงกัน บางห่างกันต้องมาจัดเองมาก ที่สำคัญภาไทย 2S บรรทัดดูนานๆแล้วปวดตา*

ไมโคร : ในเมื่อปัจจุบันมีการพัฒนาภาไทยขึ้นมามากแล้ว ราคาที่เขาขายในท้ตลาดตั้งแต่ 4 พันถึง 1 หมื่นบาท คิดว่าหรือแพงอย่างไรครับ

คุณเพชรินทร์ : *คิดว่าไม่แพงเท่าไร เปรียบเทียบกับของต่างประเทศ และกเขาลงทุนลงแรงทำขึ้นมา*

ไมโคร : สำหรับในฐานะผู้ใช้ การได้โแกรมมาโดยการก๊อบปี้นี้มีความคิดเห็นอย่างไร

คุณสิริรัตน์ : *ในฐานะผู้ใช้แล้ว การก๊อโปรแกรมมาใช้ก็ดีค่ะ แต่ก็เห็นใจผู้ผลิตเหมกัน แต่โปรแกรมบางโปรแกรมราคาตั้งเกหมื่นนะใครจะไปซื้อไหว ในฐานะผู้ใช้ธรรคนหนึ่งก็อยากจะให้มีมาตราการบางอย่างป้องกันการก๊อบปี้คะ*

ไมโคร : สุดท้ายนี้ ในฐานะผู้ใช้ซอฟท์ภาษาไทย จะมีอะไรฝากฝังถึงผู้ผลิตซอแวร์บ้างครับ

คุณเพชรินทร์ : *เท่าที่ผ่านมาก็คิดว่าผู้ซอฟท์แวร์ภาษาไทยก็ทำได้ดีขึ้นมาก อยากจะขอให้ทำการพัฒนาทางด้านโปรเซสเซอร์มากๆ เพราะมีคนใช้มาก รวความสามารถของโปรแกรม เช่น เวลข้อมูลเข้าไปให้เครื่องตัดคำได้เลย โดต้องใช้มือมาตัดคำกันอีกที*

คุณสิริรัตน์ : *ก็คิดว่าปัจจุบันนี้ซอฟท์ภาษาไทยเราพัฒนาไปมาก แต่ก็อยากผลิตทำซอฟท์แวร์ด้านธุรกิจอื่นๆให้มาเช่น โลตัส ชิมโฟนี ฯ ในขณะนี้ก็มีอยู่เหกันแต่มีบักเยอะ คิดว่าน่าจะปรับปรุงให้ดีกที่สำคัญคือให้มีคู่มือประกอบด้วยคะ*